

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	<i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>	
*	Rådets förordning (EG) nr 154/97 av den 20 januari 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 619/71 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för lin och hampa	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 155/97 av den 29 januari 1997 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom socker-sektorn	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 156/97 av den 29 januari 1997 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	5
	Kommissionens förordning (EG) nr 157/97 av den 29 januari 1997 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den tjugofjärde delan-budsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som före-skrivs i förordning (EG) nr 1464/96	7
*	Kommissionens förordning (EG) nr 158/97 av den 29 januari 1997 om ändring av förordning (EG) nr 2482/95 om vissa övergångsbestämmelser för Österrike i fråga om spritdrycker	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 159/97 av den 29 januari 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 160/97 av den 29 januari 1997 om fastställande av exportbidrag för olivolja	11
	Kommissionens förordning (EG) nr 161/97 av den 29 januari 1997 om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den femte anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom förordning (EG) nr 2081/96	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 162/97 av den 29 januari 1997 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	15

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 163/97 av den 29 januari 1997 om ändring av importtullar inom rissektorn	17
	* Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el	20
	* Rådets direktiv 97/3/EG av den 20 januari 1997 om ändring av direktiv 77/93/EEG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen	30

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

97/85/EG:

- * Kommissionens beslut av den 9 januari 1997 med erkännande av att på grund av de kvalitetsmässiga egenskaperna hos vissa typer av kvalitetsvin som framställs inom specificerade områden i Spanien, ligger produktionen av dessa viner långt under efterfrågan (!)

35

97/86/EG:

- * Kommissionens beslut av den 10 januari 1997 om särskilt finansiellt gemenskapsstöd för övervakning av utrotning av mul- och klövsjuka i Grekland

37

97/87/EG:

- * Kommissionens beslut av den 15 januari 1997 om ett särskilt finansiellt bidrag från gemenskapen för diagnostiserings- och förvaltningsåtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i Grekland

39

97/88/EG:

Kommissionens beslut av den 20 januari 1997 om importlicenser för nötköttprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

43

97/89/EG:

- * Kommissionens beslut av den 24 januari 1997 om att tillåta vissa medlemsstater att bevilja undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG angående utsädespotatis med ursprung i Kanada

45

97/90/EG:

- * Kommissionens beslut av den 24 januari 1997 om förlängning av den period som avses i artikel 15.2a i direktiv 66/403/EEG om saluföring av utsädespotatis

49

Rättelser

- * Rättelse till rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT nr L 208 av den 24.7.1992. Svensk utgåva: Specialutgåva 1994, område 03, volym 43, sidan 153)
- * Rättelse till rådets direktiv 96/99/EG av den 30 december 1996 om ändring av rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT nr L 8 av den 11.1.1997)

50

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 154/97

av den 20 januari 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 619/71 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för lin och hampa

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 29 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa⁽¹⁾, särskilt artikel 4.4 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

I artikel 3.2 första stycket i förordning (EEG) nr 619/71⁽²⁾, föreskrivs att tre fjärdelar av stödet för lin skall beviljas till varje fysisk eller juridisk person som före ett datum som skall fastställas har slutit ett avtal med odlaren genom vilket han blir ägare till linhalmen. För att garantera att linet verkligen bereds bör stödet för lin inte utbetalas om inte den förste beredaren uttryckligen förbundit sig att bereda linet och blivit godkänd som beredare.

Enligt artikel 3.2 andra stycket i nämnda förordning får odlarna under vissa villkor beviljas hela stödet. Även i detta fall är det lämpligt att införa beredning som en skyldighet och ett system för godkännande av förste beredare.

De kontroller som föreskrivs i artikel 5 i nämnda förordning bör även gälla iakttagandet av skyldigheten att bereda och villkoren för godkännandet. Dessa kontroller bör göras mer effektiva genom användning av vissa delar i det integrerade förvaltnings- och kontrollsystemet och därför bör denna möjlighet föreskrivas.

⁽¹⁾ EGT nr L 146, 4.7.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT nr L 349, 31.10.1994, s. 105).

⁽²⁾ EGT nr L 72, 26.3.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1989/93 (EGT nr L 182, 24.7.1993, s. 6).

I artikel 6 i nämnda förordning föreskrivs att stödbeloppet skall beräknas i förhållande till sådda och skördade arealer. För att undvika missbruk är det lämpligt att precisera att normalt odlingsarbete skall ha utförts på nämnda arealer och att kommissionen fastställer adekvata kriterier.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör genomföras under så gynnsamma förhållanden som möjligt. För att underlätta övergången till den nya ordningen kan det därmed visa sig nödvändigt med övergångsåtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 619/71 ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 skall punkt 2 ersättas med följande:

"2. För lin som huvudsakligen odlas för fiberproduktion skall en fjärdedel av stödet beviljas till odlaren och tre fjärdedelar till den förste beredare som godkänns av behörig myndighet i den medlemsstat på vilkens territorium anläggningarna ligger, och som före ett datum som skall fastställas har slutit ett avtal med odlaren genom vilket han blir ägare till linhalmen och som förbinder sig att bereda det.

Hela stödet skall emellertid beviljas odlaren, när

- odlaren i betydelsen enligt artikel 3a a förbinder sig att bereda linhalmen och godkänns för detta ändamål av behörig myndighet, eller
- odlaren i betydelsen enligt artikel 3a a förbinder sig att för egen räkning genom en förste godkänd beredare låta bereda linhalmen, eller
- odlaren i betydelsen enligt artikel 3a b förbinder sig att bereda linhalmen och godkänns för detta ändamål av behörig myndighet, eller

d) odlaren i betydelsen enligt artikel 3a b förbinder sig att för egen räkning genom en förste godkänd beredare låta bereda linhalmen."

2. I artikel 4 skall punkt 2 kompletteras med följande:

"2. För att möjliggöra denna kontroll skall medlemsstaterna kräva in deklARATIONER om sådda och skördade arealer samt ett system för godkännande av förste beredare och, i förekommande fall, odlare som utför beredningen."

3. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall genom stickprov kontrollera exaktheten både i deklARATIONERNA om sådd och skördad areal och i odlarnas stödansökningar samt genomförandet av kontrakten och respekten för åtagandet att bereda och villkoren för godkännande.

2. Tillämpningsföreskrifterna för kontrollåtgärderna skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1308/70; dessa åtgärder kan föreskriva att vissa delar i det integrerade förvaltnings- och kontrollsystemet skall användas."

4. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

Stödbeloppet skall beräknas i förhållande till sådda och skördade arealer på vilka normalt odlingsarbete har utförts.

Kommissionen får, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1308/70 slå fast kriterier för normalt odlingsarbete, särskilt genom att bestämma en minimiavkastning som bör respekteras."

5. Följande artikel skall läggas till:

"Artikel 6a

Om övergångsåtgärder skulle vara nödvändiga för att underlätta genomförandet av anpassningen till den ordning som föreskrivs i förordning (EG) nr 154/97 (*) från och med regleringsåret 1997/98, skall dessa åtgärder fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 12 i förordning (EEG) nr 1308/70. De skall tillämpas längst till och med slutet av regleringsåret 1997/98.

(*) EGT nr L 27, 30.1.1997, s. 1."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 1997/98. Artikel 1.5 skall dock tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 1997.

På rådets vägnar

J. VAN AARTSEN

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 155/97

av den 29 januari 1997

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68⁽³⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68⁽⁴⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.

Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.

Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.

Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.

Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.

När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.

Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 1997.

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT nr L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Förordning om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

KN-nummer	Representativt pris i ecu per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp i ecu per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull i ecu som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,83	—	0,38
1703 90 00 ⁽¹⁾	12,08	—	0,00

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 156/97

av den 29 januari 1997

om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 19.4 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 104/97⁽³⁾.

Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 104/97 på de uppgifter som kommissionen

har kännedom om medför att de nu gällande exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 1785/81, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 104/97 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT nr L 20, 23.1.1997, s. 3.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 29 januari 1997 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Bidragsbelopp
	— ecu/100 kg —
1701 11 90 9100	39,82 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	37,69 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	39,82 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	37,69 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4329
	— ecu/100 kg —
1701 99 10 9100	43,29
1701 99 10 9910	42,42
1701 99 10 9950	42,42
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4329

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 17a.4 i förordning (EEG) nr 1785/81.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT nr L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT nr L 309, 21.11.1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 157/97

av den 29 januari 1997

om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den tjugofjärde delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1464/96EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.5 b andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1464/96 av den 25 juli 1996 om en stående anbudsinfördran för att fastställa importavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker⁽³⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker.

I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1464/96 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av den tjugofjärde delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på den tjugofjärde delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1464/96 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 45,422 ecu per 100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.⁽³⁾ EGT nr L 187, 26.7.1996, s. 42.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 158/97

av den 29 januari 1997

om ändring av förordning (EG) nr 2482/95 om vissa övergångsbestämmelser för Österrike i fråga om spritdrycker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 149.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna regler för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 14 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2482/95⁽²⁾ tilläts Österrike att under en övergångsperiod om ytterligare ett år framställa och saluföra fruktsprit som framställs av vissa bär och som har en maximal metanolhalt på 1 500 g/hl ren alkohol. Denna förlängning av övergångsbestämmelserna föreskrevs i avvaktan på en mer grundlig bedömning av möjligheterna att minska metanolhalten i de aktuella produkterna för att slutgiltiga gränsvärden skulle kunna fastställas. De första tillgängliga bedömningsresultaten gör det ännu inte möjligt att fastställa de slutgiltiga maximigränserna för metanolhalten i dessa produkter. De befintliga övergångsbestämmelserna för produkterna bör därför en sista gång förlängas med ett år för att mer bestämda bedömningsresultat skall kunna erhållas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för genomförande av regler om spritdrycker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 2482/95 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

De övergångsbestämmelser som föreskrivs i bilaga XV avsnitt VII B.IV första strecksatsen i anslutningsakten skall förlängas till och med den 31 december 1997 vad gäller framställningen och saluföringen av sådan sprit framställd av frukt i Österrike, som uppfyller bestämmelserna i artikel 1.4 i förordning (EEG) nr 1576/89 och som framställts av följande frukter:

- Röda och Svarta vinbär (*Ribes species*).
- Hallon (*Rubus idaeus* L.).
- Björnbär (*Rubus fruticosus* L.).
- Rönnbär (*Sorbus aucuparia*).
- Fläder (*Sambucus nigra*).

De produkter som detta datum fortfarande finns tillgängliga för försäljning till slutkonsumenter får avsättas till dess att lagren är slut."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 160, 12.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 256, 26.10.1995, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 159/97

av den 29 januari 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 29 januari 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (*)	Schablonvärde vid import
0702 00 15	204	44,1
	212	114,1
	624	181,8
	999	113,3
0707 00 10	052	114,3
	053	186,8
	068	81,2
	999	127,4
0709 10 10	220	150,7
	999	150,7
0709 90 71	052	130,8
	204	118,8
	628	130,2
	999	126,6
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	37,6
	204	42,1
	212	45,6
	220	32,8
	448	26,4
	600	58,1
	624	53,1
	999	42,2
	999	42,2
805 20 11	204	69,5
	999	69,5
	999	69,5
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	49,8
	204	65,1
	400	95,8
	464	117,0
	624	78,2
	662	45,2
	999	75,2
	999	75,2
0805 30 20	052	74,2
	528	64,8
	600	80,7
	999	73,2
	999	73,2
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	052	68,1
	060	52,9
	064	40,6
	068	36,2
	400	85,3
	404	90,5
	720	47,8
	728	104,6
	999	65,8
	999	65,8
	999	65,8
0808 20 31	052	127,4
	064	51,7
	400	105,3
	512	79,1
	624	73,6
	999	87,4

(*) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 6).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 160/97

av den 29 januari 1997

om fastställande av exportbidrag för olivolja

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96⁽²⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 3 i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att om priserna inom gemenskapen är högre än priserna på världsmarknaden, får skillnaden mellan dessa priser täckas av ett bidrag när olivolja exporteras till tredje land.

Närmare bestämmelser om fastställande och beviljande av exportbidrag för olivolja återfinns i kommissionens förordning (EEG) nr 616/72⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2962/77⁽⁴⁾.

I artikel 3 tredje stycket i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget måste vara lika i hela gemenskapen.

I enlighet med artikel 3.4 i förordning nr 136/66/EEG måste exportbidrag för olivolja fastställas med hänsyn till den rådande situationen och utvecklingstendensen för priserna på olivolja och tillgången på gemenskapens marknad samt till priserna på olivolja på världsmarknaden. Om världsmarknadsläget dock är sådant att de mest gynnsamma priserna på olivolja inte kan fastställas, kan hänsyn tas till priset på de viktigaste konkurrerande vegetabiliska oljorna på världsmarknaden och till den skillnad som noteras mellan det priset och priset på olivolja under en representativ period. Bidragsbeloppet får inte överstiga skillnaden mellan priset på olivolja inom gemenskapen och priset på världsmarknaden, justerat om så krävs, med hänsyn till exportkostnader för produkter på världsmarknaden.

I enlighet med artikel 3.3 tredje stycket b i förordning nr 136/66/EEG kan det beslutas att bidraget skall fastställas genom anbud. Anbudsförfarandet bör täcka

bidragsbeloppet och får begränsas till vissa bestämmelseländer, kvantiteter, kvaliteter och presentationer.

I artikel 3.3 andra strecksatsen i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget på olivolja kan variera beroende på bestämmelseland, om världsmarknadsläget eller de särskilda krav som vissa marknader ställer nödvändiggör detta.

Det föreskrivs att bidraget måste fastställas minst en gång i månaden. Det kan, om så är nödvändigt, ändras under mellantiden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser i det nuvarande marknadsläget för olivolja och särskilt vad beträffar priser på olivolja inom gemenskapen och på marknaderna i tredje land har till följd att bidraget bör utgöra det som anges i bilagan härtill.

De representativa marknadskurser som anges i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att omräkna belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grund för att bestämma jordbruksomräkningskurserna i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser om tillämpning och fastställande av dessa omräkningskurser fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽⁸⁾.

Förvaltningskommittén för oljor och fetter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för produkter förtecknade i artikel 1.2 c i förordning nr 136/66/EEG skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 1997.

⁽¹⁾ EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 11.

⁽³⁾ EGT nr L 78, 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 348, 30.12.1977, s. 53.

⁽⁵⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EGT nr L 188, 27.7.1996, s. 22.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 29 januari 1997 om fastställande av exportbidrag för olivolja

<i>(ecu/100 kg)</i>	
Produktkod	Bidragsbelopp (!)
1509 10 90 9100	27,50
1509 10 90 9900	0,00
1509 90 00 9100	31,00
1509 90 00 9900	0,00
1510 00 90 9100	2,00
1510 00 90 9900	0,00

(!) För de bestämmelseorter som anges i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87 (EGT nr L 351, 14.12.1987, s. 1), såväl som för export till tredje land.

Anm.: Produktkoderna och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 161/97

av den 29 januari 1997

om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den femte
anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom
förordning (EG) nr 2081/96

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av
den 22 september 1966 om den gemensamma organisa-
tionen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad
genom förordning (EG) nr 1581/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 3 i
denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 2081/96 ⁽³⁾
utfärdas en stående anbudsinfordran i syfte att bestämma
exportbidragen för olivolja.

I artikel 6 i förordning (EG) nr 2081/96 föreskrivs att de
högsta beloppen för exportbidrag skall fastställas med
hänsyn särskilt till den rådande situationen och den
förväntade utvecklingen på marknaden för olivolja inom
gemenskapen och på världsmarknaden och på grundval
av mottagna anbud. Kontrakt tilldelas varje anbudsgivare
som lämnar in ett anbud som motsvarar det högsta
exportbidraget eller ett lägre belopp.

I syfte att tillämpa ovan nämnda bestämmelser, bör de
högsta exportbidragen fastställas till de nivåer som anges i
bilagan.

Förvaltningskommittén för oljor och fetter har inte yttrat
sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för olivolja för den femte anbudsinfordran
enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom
förordning (EG) nr 2081/96 fastställs i bilagan på
grundval av de anbud som lämnas in senast den 23
januari 1997.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 11.

⁽³⁾ EGT nr L 279, 31.10.1996, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 29 januari 1997 om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den femte anbudsinfördran enligt den stående anbudsinfördran som utfärdas genom förordning (EG) nr 2081/96

(ecu/100 kg)

Produktkod	Bidragsbelopp
1509 10 90 9100	29,50
1509 10 90 9900	—
1509 90 00 9100	32,90
1509 90 00 9900	—
1510 00 90 9100	2,50
1510 00 90 9900	—

Anm.: Produktkoder och fotnoter definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 162/97

av den 29 januari 1997

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1127/96⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG)

nr 1195/96⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2439/96⁽⁶⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT nr L 150, 25.6.1996, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT nr L 331, 20.12.1996, s. 43.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 29 januari 1997 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,45	5,58
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,45	10,93
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,45	5,39
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,45	10,41
1701 91 00 ⁽²⁾	25,66	12,44
1701 99 10 ⁽²⁾	25,66	7,88
1701 99 90 ⁽²⁾	25,66	7,88
1702 90 99 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT nr L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 163/97
av den 29 januari 1997
om ändring av importtullar inom rissektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1503/96 av den 29 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3072/95 vad avser importtullar inom rissektorn⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2131/96⁽³⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

Importtullarna inom rissektorn fastställs av kommissionens förordning (EG) nr 106/97⁽⁴⁾.

I artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1503/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under

den period då de tillämpas skiljer sig med 10 ecu/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 106/97.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 106/97 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 30 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT nr L 189, 30.7.1996, s. 71.

⁽³⁾ EGT nr L 285, 7.11.1996, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT nr L 20, 23.1.1997, s. 6.

BILAGA I

till kommissionens förordning av den 29 januari 1997 om ändring av importtullar vad gäller ris och brutet ris

(ecu/ton)

KN-nummer	Importtull (*)		
	Tredje land (undantaget AVS och Bangladesh) (1) (7)	AVS och Bangladesh (1) (2) (7) (4)	Basmati från Indien och Pakistan (6)
1006 10 21	(7)	140,81	
1006 10 23	(7)	140,81	
1006 10 25	(7)	140,81	
1006 10 27	(7)	140,81	
1006 10 92	(7)	140,81	
1006 10 94	(7)	140,81	
1006 10 96	(7)	140,81	
1006 10 98	(7)	140,81	
1006 20 11	344,33	167,83	
1006 20 13	344,33	167,83	
1006 20 15	344,33	167,83	
1006 20 17	278,95	135,14	28,95
1006 20 92	344,33	167,83	
1006 20 94	344,33	167,83	
1006 20 96	344,33	167,83	
1006 20 98	278,95	135,14	28,95
1006 30 21	(7)	271,09	
1006 30 23	(7)	271,09	
1006 30 25	(7)	271,09	
1006 30 27	(7)	271,09	
1006 30 42	(7)	271,09	
1006 30 44	(7)	271,09	
1006 30 46	(7)	271,09	
1006 30 48	(7)	271,09	
1006 30 61	(7)	271,09	
1006 30 63	(7)	271,09	
1006 30 65	(7)	271,09	
1006 30 67	(7)	271,09	
1006 30 92	(7)	271,09	
1006 30 94	(7)	271,09	
1006 30 96	(7)	271,09	
1006 30 98	(7)	271,09	
1006 40 00	(7)	84,38	

(1) Med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 12 och 13 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 715/90 (EGT nr L 84, 30.3.1990, s. 85).

(2) I enlighet med förordning (EEG) nr 715/90, skall importtull inte tillämpas på produkter som har sitt ursprung i länder i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet och som direktimporteras till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(3) I artikel 11.3 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs importtullen för import av ris till det franska utomeuropeiska departementet Réunion.

(4) För import av ris, undantaget brutet ris (KN-nummer 1006 40 00), med ursprung i Bangladesh skall importtull tillämpas inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EEG) nr 3491/90 (EGT nr L 337, 4.12.1990, s. 1) och kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 862/91 (EGT nr L 88, 9.4.1991, s. 7).

(5) Import av produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) skall befrias från importtull enligt artikel 101.1 i rådets ändrade beslut 91/482/EEG (EGT nr L 263, 19.9.1991, s. 1).

(6) Importtullen för råris av sorten Basmati med ursprung i Indien och Pakistan skall nedsättas med 250 ecu/ton (artikel 4a i förordning (EG) nr 1503/96, ändrad).

(7) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

BILAGA II

Beräkning av importtull inom rissektorn

	Paddyris	Indicaris		Japonicaris		Brutet ris
		Råris	Helt slipat ris	Råris	Helt slipat ris	
1. Importtull (ecu/ton)	(!)	278,95	572,00	344,33	572,00	(!)
2. Beräkningsfaktorer :						
a) Cif-pris ARAG (\$/ton)	—	416,19	408,04	380,00	430,00	—
b) Pris fritt ombord (\$/ton)	—	—	—	350,00	400,00	—
c) Sjöfrakt (\$/ton)	—	—	—	30,00	30,00	—
d) Källa	—	USDA	USDA	Operatör	Operatör	—

(!) Tull som fastställts i den Gemensamma tulltaxan.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 96/92/EG

av den 19 december 1996

om gemensamma regler för den inre marknaden för el

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

till de olika sätt på vilka elsystemen för närvarande är organiserade.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 57.2, 66 och 100a i detta,

6. Upprättandet av den inre marknaden för el måste främja systemens sammanlänkning och driftkompatibilitet.

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

7. Rådets direktiv 90/547/EEG av den 29 oktober 1990 om transitering av elektricitet genom kraftledningsnät⁽⁴⁾ och rådets direktiv 90/377/EEG av den 29 juni 1990 om ett gemenskapsförfarande för att främja öppenhet beträffande prissättningen på gas och el levererad till industriella slutanvändare⁽⁵⁾, skapar förutsättningar för en första fas i fullbordandet av den inre marknaden för el.

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189b i fördraget angivna förfarandet⁽³⁾, och

8. Det är nu nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder för att upprätta den inre marknaden för el.

med beaktande av följande:

1. Det är viktigt att anta åtgärder för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl. Den inre marknaden består av ett område utan inre gränser inom vilket fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital garanteras.

9. På den inre marknaden måste elföretag kunna verka, utan menlig inverkan på allmännyttiga tjänster så att en konkurrensutsatt elmarknad uppnås.

2. En elmarknad som i full omfattning är konkurrensutsatt är ett viktigt steg mot fullbordande av den inre marknaden för energi.

10. På grund av strukturella skillnader i medlemsstaterna har de för närvarande olika system för reglering av el-sektorn.

3. Bestämmelserna i detta direktiv bör inte hindra att fördraget tillämpas fullt ut, särskilt inte bestämmelserna om den inre marknaden och konkurrensreglerna.

11. I enlighet med subsidiaritetsprincipen måste allmänna principer som anger en ram fastställas på gemenskapsnivå, men det närmare genomförandet av dem bör överlämnas på medlemsstaterna, vilket ger varje medlemsstat möjlighet att välja det sätt som bäst motsvarar dess speciella situation.

4. Upprättandet av den inre marknaden för el är särskilt viktigt för att öka effektiviteten vid produktion, överföring och distribution av denna produkt samtidigt som försörjningstryggheten och den europeiska ekonomins konkurrensförmåga stärks och miljöskyddet respekteras.

12. Hur den nuvarande marknaden än är organiserad måste tillträde till systemet vara öppet i enlighet med detta direktiv och leda till likvärdiga ekonomiska resultat i medlemsstaterna och därigenom till en direkt jämförbar öppningsnivå för marknaderna och till en direkt jämförbar grad av tillträde till elmarknaderna.

5. Den inre marknaden för el måste upprättas gradvis för att industrin på ett flexibelt och planerat sätt skall kunna anpassa sig till sin nya miljö för att ta hänsyn

13. Det kan i vissa medlemsstater vara nödvändigt att införa allmännyttiga tjänster för att garantera försörjningstrygghet och konsument- och miljöskydd vilket, enligt deras uppfattning, den fria konkurrensen på egen hand inte nödvändigtvis kan garantera.

⁽¹⁾ EGT nr C 65, 14.3.1992, s. 4 och EGT nr C 123, 4.5.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr C 73, 15.3.1993, s. 31.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 november 1993 (EGT nr C 329, 6.12.1993, s. 150), rådets gemensamma ståndpunkt av den 25 juli 1996 (EGT nr C 315, 24.10.1996, s. 18) och Europaparlamentets beslut av den 11 december 1996 (ännu inte offentliggjort i EGT). Rådets beslut av den 19 december 1996.

⁽⁴⁾ EGT nr L 313, 13.11.1990, s. 30. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 95/162/EG (EGT nr L 107, 12.5.1995, s. 53).

⁽⁵⁾ EGT nr L 185, 17.7.1990, s. 16. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/87/EEG (EGT nr L 277, 10.11.1993, s. 32).

14. Långsiktig planering kan vara ett sätt att genomföra dessa allmännyttiga tjänster.
15. I fördraget finns särskilda regler beträffande begränsningar av den fria rörligheten för varor och beträffande konkurrensbegränsningar.
16. I artikel 90.1 i fördraget åläggs medlemsstaterna särskilt att följa dessa regler när det gäller offentliga företag och företag som har beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter.
17. Artikel 90.2 i fördraget avser företag som anförtratts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och underkastar dem dessa regler, under särskilda villkor.
18. Genomförandet av detta direktiv kommer att ha betydelse för sådana företags verksamhet.
19. Medlemsstater som ålägger företag inom elsektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster måste därför följa de tillämpliga regler i fördraget i enlighet med domstolens tolkning.
20. Vid upprättandet av den inre marknaden för el bör gemenskapens mål om ekonomisk och social sammanhållning beaktas fullt ut, särskilt inom sådana sektorer som infrastruktur för överföring av el på nationell nivå eller inom gemenskapen.
21. Europaparlamentets och rådets beslut nr 1254/96/EG av den 5 juni 1996 om en serie riktlinjer för transeuropeiska nät inom energisektorn⁽¹⁾ har bidragit till utveckling av integrerade infrastrukturer för överföring av el.
22. Det är därför nödvändigt att fastställa gemensamma regler för elproduktion och drift av överförings- och distributionssystem för el.
23. Det finns två system som kan tillämpas för att öppna marknaden för produktion, ett tillståndsförfarande och ett anbuds förfarande, och dessa måste genomföras enligt objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande kriterier.
24. Egenproducenters och oberoende producenters ställning måste beaktas inom detta huvudvillkor.
25. Varje överföringssystem måste vara föremål för central styrning och kontroll för att garantera systemets säkerhet, tillförlitlighet och effektivitet i producenters och deras kunders intresse. En systemansvarig för överföringssystemet bör därför utses och anförtrors drift, underhåll och, om nödvändigt, utveckling av systemet. Den systemansvarige för överföringssystemet måste uppträda på ett objektiva, klart, tydligt och icke-diskriminerande sätt.
26. De tekniska reglerna för drift av överföringssystem och direkta ledningar måste medge öppenhet och insyn och säkerställa driftkompatibilitet.
27. Objektiva och icke-diskriminerande kriterier måste fastställas för inmatningsordningen för elkraftstationer.
28. Med hänsyn till miljöskyddet får elproduktion från förnybara källor prioriteras.
29. På distributionsnivån får kunder inom ett visst område beviljas rätt till leverans och en ansvarig måste utses för att styra, underhålla och, om nödvändigt, utveckla varje distributionssystem.
30. För att säkerställa insyn och icke-diskriminering bör elöverföringsfunktionen i vertikalt integrerade företag drivas oberoende av annan verksamhet.
31. En ensamköpare måste verka avskilt från verksamhet för produktion och distribution i vertikalt integrerade företag och informationsflödet mellan ensamköparens verksamhet och verksamheten för produktion och distribution måste begränsas.
32. Bokföringen för alla integrerade elföretag bör ge möjlighet till maximal insyn, i synnerhet för att identifiera eventuellt missbruk av dominerande ställning, som till exempel består av abnormt höga eller låga tariffer eller diskriminerande förfaranden beträffande likvärdiga transaktioner. Bokföringen måste därför vara separat för varje verksamhet.
33. Det är också nödvändigt att ge de behöriga myndigheterna tillgång till företagets interna bokföring med vederbörlig hänsyn till sekretessen.
34. Till följd av de strukturella olikheterna och systemens speciella egenskaper i medlemsstaterna bör det finnas olika ordningar för nättillträde vilka verkar på ett objektiva, klart, tydligt och icke-diskriminerande sätt.
35. Det bör finnas möjlighet att tillåta att direktledningar uppförs och används.

(¹) EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 147.

36. Bestämmelser måste antas om skydd och förfaranden för att lösa tvister.

37. Allt missbruk av dominerande ställning eller underprissättning bör undvikas.

38. Eftersom vissa medlemsstater riskerar särskilda svårigheter vid anpassning av sina system, bör övergångssystem eller avvikelse kunna tillgripas, särskilt för drift av små isolerade system.

39. Detta direktiv utgör en ytterligare liberaliseringsfas. När det en gång trätt i kraft kommer trots dessa vissa hinder för handel med el mellan medlemsstaterna att bestå. På grundval av gjorda erfarenheter kan därför förslag till förbättringar av den inre elmarknadens funktion behöva göras. Kommissionen bör därför avlägga rapport till rådet och Europaparlamentet om tillämpningen av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Omfattning och definitioner

Artikel 1

I detta direktiv fastställs gemensamma regler för produktion, överföring och distribution av el. Häri fastställs regler för elsektorns organisation och funktion, tillträde till marknaden, kriterier och förfaranden som skall tillämpas för anbud och för beviljande av tillstånd och för driften av system.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- 1) *produktion*: framställning av el,
- 2) *producent*: en fysisk eller juridisk person som framställer el,
- 3) *egenproducent*: en fysisk eller juridisk person som framställer el huvudsakligen för eget bruk,
- 4) *oberoende producent*:
 - a) en producent som inte bedriver överföring eller distribution av el inom det område som täcks av det system där han är etablerad,
 - b) i medlemsstater i vilka vertikalt integrerade företag inte förekommer och där anbuds förfarande tillämpas, är en producent enligt definitionen i a

uteslutande underkastade den ekonomiska förträdesrätten i det sammanlänkade systemet,

- 5) *överföring*: transport av el i sammanlänkade högspänningsnätssystem för leverans till slutförbrukare eller distributörer,
- 6) *distribution*: transport av el i mellanspänningsnät och lågspänningsnätssystem för leverans till kunder,
- 7) *kunder*: grossist eller slutförbrukare av el samt distributionsföretag,
- 8) *grossist*: en fysisk eller juridisk person, om medlemsstater tillåter sådana, som köper eller säljer el och som inte bedriver överföring, produktion eller distribution inom eller utanför det system där han är etablerad,
- 9) *slutförbrukare*: kund som köper el för eget bruk,
- 10) *länkar*: utrustning som används för sammankoppling av elsystem,
- 11) *sammanlänkat system*: ett antal överförings- och distributionssystem som kopplas samman med hjälp av en eller flera länkar,
- 12) *direktledning*: elledning som kompletterar det sammanlänkade systemet,
- 13) *ekonomisk företrädesrätt*: rangordning av källor för elleverans enligt ekonomiska kriterier,
- 14) *stödverksamhet*: all verksamhet som behövs för drift av ett överförings- eller distributionssystem,
- 15) *systemanvändare*: varje fysisk eller juridisk person som levererar till eller får leverans från ett överförings- eller distributionssystem,
- 16) *försörjning*: leverans och/eller försäljning av el till kunder,
- 17) *integrerat elföretag*: ett vertikalt eller horisontellt integrerat företag,
- 18) *vertikalt integrerat företag*: ett företag som bedriver verksamhet inom två eller fler av följande områden: produktion, överföring och distribution av el,
- 19) *horisontellt integrerat företag*: ett företag som bedriver verksamhet inom minst ett av områdena produktion för försäljning, överföring eller distribution av el samt annan verksamhet utanför elsektorn,
- 20) *anbudsförfarande*: förfarande genom vilket planerade ytterligare behov och ersättningskapacitet täcks genom försörjning från ny eller befintlig produktionskapacitet,

21) *långtidsplanering*: planering av investeringsbehovet i fråga om produktions- och överföringskapacitet på lång sikt för att kunna möta systemets efterfrågan på el och säkra försörjningen till kunderna,

22) *ensamköpare*: en juridisk person som, inom det system där han är etablerad, är ansvarig för handhavandet av hela överföringssystemet och/eller för alla inköp och all försäljning av el,

23) *litet isolerat system*: varje system med en konsumtion om mindre än 2 500 GWh under 1996, där mindre än 5 % av årskonsumtionen erhålls genom sammanlänkning med andra system.

KAPITEL II

Allmänna regler för organisationen av sektorn

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, på grundval av sin institutionella organisation och med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen, säkerställa att elföretag drivs enligt principerna i detta direktiv för att uppnå en konkurrensutsatt elmarknad och de får inte diskriminera dessa företag i fråga om rättigheter eller skyldigheter. De två systemen för nättillträde enligt artiklarna 17 och 18 skall leda till likvärdiga ekonomiska resultat och därigenom till en direkt jämförbar nivå för marknadsöppningen och till en direkt jämförbar grad av tillträde till elmarknaderna.

2. Medlemsstaterna får med fullt beaktande av tillämpliga bestämmelser i fördraget, särskilt artikel 90, i det allmänna ekonomiska intresset ålägga företag som bedriver verksamhet inom elsektorn att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, vilka kan avse tillförlighet, inbegripet försörjningstrygghet, regelbundenhet, kvalitet och pris på leveranser samt miljöskydd. Sådana tjänster skall vara klart definierade, öppna, icke-diskriminerande och kontrollerbara; de och varje revidering av dem skall utan dröjsmål offentliggöras och anmälas till kommissionen av medlemsstaterna. För att genomföra ovan nämnda allmännyttiga tjänster kan de medlemsstater som så önskar införa långtidsplanering.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 17, 18 och 21 i den utsträckning som tillämpningen av dessa bestämmelser rättsligt eller i praktiken skulle hindra elföretagen från att fullgöra de tjänster som ålagts dem av allmänt ekonomiskt intresse och i den mån handelns utveckling inte påverkas i en sådan utsträckning att det strider mot gemenskapens intressen. Gemenskapens intressen omfattar bland annat

konkurrens när det gäller berättigade kunder enligt detta direktiv och artikel 90 i fördraget.

KAPITEL III

Produktion

Artikel 4

Medlemsstaterna kan välja mellan tillstånds- och/eller anbudsförfarande när ny produktionskapacitet anläggs. Tillstånds- och anbudsförfrandena skall genomföras enligt objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 5

1. Om medlemsstaterna väljer att tillämpa tillståndsförfrandet skall de fastställa kriterier för att bevilja tillstånd att anlägga produktionskapacitet inom sitt territorium. Dessa kriterier kan avse

- a) skydd av och säkerhet för elsystemet, installationer och tillhörande utrustning,
- b) miljöskydd,
- c) markanvändning och lokalisering,
- d) användning av allmän mark,
- e) energieffektivitet,
- f) primärkällornas natur,
- g) sökandens egenskaper såsom teknisk, ekonomisk och finansiell förmåga,
- h) bestämmelserna i artikel 3.

2. De närmare kriterierna och förfarandena skall offentliggöras.

3. De sökande skall informeras om skälen för avslag på ansökan om tillstånd, vilka skäl skall vara objektiva och icke-diskriminerande; skälen skall vara väl grundade; de skall tillställas kommissionen för information. Den sökande skall ha möjlighet att överklaga.

Artikel 6

1. Om medlemsstaterna väljer att tillämpa anbudsförfrandet skall de eller behörigt organ som utsetts av den berörda medlemsstaten göra en sammanställning av behovet av ny produktionskapacitet, inklusive ersättningskapacitet, på grundval av den regelbundna uppskattningen i punkt 2. I sammanställning skall hänsyn tas till behovet av sammanlänkning av system. Den erforderliga kapaciteten skall åstadkommas genom ett anbudsförfarande enligt det förfarande som fastställs i denna artikel.

2. Den systemansvarige för överföringssystemet eller någon annan behörig myndighet som utsetts av den berörda medlemsstaten skall åtminstone vartannat år under statligt överinseende utarbeta och offentliggöra en regelbunden uppskattning av den kapacitet för produktion och överföring av el som kan komma att anslutas till systemet, av behovet av länkar till andra system, av potentiell överföringskapacitet och av behovet av el. Uppskattningen skall omfatta en period som varje medlemsstat själv bestämmer.

3. Detaljerna i anbudsförfarandet för produktionskapacitet skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* senast sex månader före den sista dagen för inlämnande av anbud.

Anbudsspecifikationerna skall göras tillgängliga för alla intresserade företag som är etablerade inom en medlemsstats territorium så att de har tillräcklig tid att inkomma med anbud.

Anbudsspecifikationerna skall innehålla en detaljerad beskrivning av kontraktsspecifikationerna och det förfarande som skall följas av alla anbudsgivare samt en uttömmande förteckning över de kriterier som skall styra urvalet av anbudsgivare och tilldelningen av kontrakt. Dessa specifikationer kan också avse de områden som anges i artikel 5.1.

4. I anbudsinfordringarna avseende den erforderliga produktionskapaciteten skall hänsyn också tas till anbud om elleverans med långtidsgarantier från befintliga produktionsanläggningar, under förutsättning att tillkommande behov kan tillgodoses på detta sätt.

5. Medlemsstaterna skall utse en myndighet, ett offentligt organ eller ett enskilt organ som är oberoende i förhållande till verksamheter avseende produktion, överföring och distribution av el, att vara ansvarigt för organisering, övervakning och kontroll av anbudsförfarandet. Denna myndighet eller detta organ skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa sekretess för de uppgifter som anbudet innehåller.

6. I de medlemsstater som har valt anbudsförfarandet skall det dock vara möjligt för egenproducenter och oberoende producenter att få tillstånd på grundval av objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande kriterier såsom de anges i artiklarna 4 och 5.

KAPITEL IV

Drift av överföringssystem

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall, för en tid som de själva bestämmer med beaktande av effektivitet och ekonomisk balans, utse eller ålägga de företag som äger överföringssystem att utse en systemansvarig som skall ansvara för drift och underhåll och, om det är nödvändigt, utveckling av

överföringssystemet inom ett visst område och dess länkar till andra system för att garantera försörjningstrygghet.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att tekniska regler utarbetas och offentliggörs, som anger lägsta tekniska konstruktions- och driftkrav för anslutning till systemet av produktionsanläggningar, distributionssystem, direktanslutna konsumenters utrustning, länkutrustning och direktledningar. Dessa krav, som skall säkerställa att systemen är driftkompatibla, skall vara objektiva och icke-diskriminerande. De skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 8 i direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾.

3. Den systemansvarige skall ansvara för styrningen av energiflödena i systemet, med beaktande av utbyten med andra sammanlänkade system. Den systemansvarige skall därför vara ansvarig för ett säkert, tillförlitligt och effektivt elsystem och, i det sammanhanget, säkerställa tillträde till all stödverksamhet som är nödvändig.

4. Den systemansvarige skall förse den ansvarige för alla andra system, med vilka hans system är sammanlänkade, med tillräcklig information för att garantera säker och effektiv drift, samordnad utveckling och driftkompatibilitet i det sammanlänkade systemet.

5. Den systemansvarige får inte diskriminera användare av systemet eller kategorier av användare av systemet, i synnerhet inte till förmån för sina dotterbolag eller aktieägare.

6. Om överföringssystemet inte redan är oberoende av produktions- eller distributionsverksamhet skall den systemansvarige vara oberoende, åtminstone i fråga om ledningsuppgifter, från andra verksamheter som inte har samband med överföringssystemet.

Artikel 8

1. Den systemansvarige för överföringssystemet skall vara ansvarig för produktionsanläggningarnas inmatningsordning inom sitt område och för att bestämma hur länkar till andra system utnyttjas.

2. Utan att detta inverkar på elleveranser som grundas på kontraktsskyldigheter, inklusive dem som härrör från anbudsspecifikationerna, skall inmatningsordningen mellan produktionsanläggningar och utnyttjandet av länkar bestämmas på grundval av kriterier vilka kan godkännas av medlemsstaten och som måste vara objektiva, offentliggjorda och tillämpade på ett icke-diskriminerande sätt, vilket garanterar att den inre marknaden för el fungerar väl. Kriterierna skall beakta det ekonomiska företrädet hos el från tillgängliga installationer för elproduktion eller från överföring genom länkar samt de tekniska begränsningarna i systemet.

⁽¹⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

3. En medlemsstat kan ålägga den systemansvarige att, då denne avgör inmatningsordningen mellan produktionsanläggningar, prioritera anläggningar som använder förnybara energikällor eller avfall eller producerar el i anläggningar för kombinerad el- och värmeproduktion.

4. En medlemsstat kan, av försörjningstrygghetsskäl bestämma att, vid avgörande av inmatningsordningen, prioritet skall ges åt produktionsanläggningar som använder inhemskt bränsle i en utsträckning som inte något kalenderår överstiger 15 % av den totala mängd primärenergi som behövs för att producera den el som konsumeras i den berörda medlemsstaten.

Artikel 9

Den systemansvarige för överföringssystemet skall bevara sekretessen för kommersiellt känsliga uppgifter, vilka erhållits i verksamheten.

KAPITEL V

Drift av distributionssystem

Artikel 10

1. Medlemsstaterna får ålägga distributionsföretag en leveransskyldighet gentemot kunder inom ett visst område. Tariffen för sådana leveranser får regleras, till exempel för att garantera likvärdig behandling av berörda kunder.
2. Medlemsstaterna skall utse eller ålägga företag, som äger eller är ansvariga för distributionssystem, att utse en systemansvarig som skall ansvara för drift och underhåll och, om det är nödvändigt, utveckling av distributionssystemet inom ett visst område och dess länkar till andra system.
3. Medlemsstaterna skall se till att den systemansvarige handlar i överensstämmelse med artiklarna 11 och 12.

Artikel 11

1. Den systemansvarige för distributionssystemet skall vidmakthålla en säker, tillförlitlig och effektiv eldistribution inom sitt område med vederbörlig hänsyn till miljön.
2. Den systemansvarige får inte i något fall diskriminera användare av systemet eller kategorier av användare av systemet, i synnerhet inte till förmån för sina dotterbolag eller aktieägare.
3. En medlemsstat kan ålägga den systemansvarige för distributionssystemet att, då denne avgör inmatningsordningen mellan produktionsanläggningar, prioritera anläggningar som använder förnybara energikällor eller avfall eller producerar el i anläggningar för kombinerad el- och värmeproduktion.

Artikel 12

Den systemansvarige för distributionssystemet skall bevara sekretessen för kommersiellt känsliga uppgifter, vilka erhållits i verksamheten.

KAPITEL VI

Särredovisning samt insyn och öppenhet i bokföringen

Artikel 13

Medlemsstaterna eller den behöriga myndighet de utser liksom de myndigheter för lösande av tvister som anges i artikel 20.3 skall ha tillgång till den bokföring hos företag för produktion, överföring eller distribution som de behöver för att kunna utföra sina kontroller.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bokföringen hos elföretag sker i enlighet med punkt 2–5.
2. Elföretag skall, oberoende av ägartyp eller juridisk form, upprätta, låta revidera och offentliggöra sina årsredovisningar enligt bestämmelserna i nationella författningar som avser årsredovisning för aktiebolag och som har fastställts till följd av rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (¹). Företag som inte är skyldiga att offentliggöra sin årsredovisning skall behålla en kopia av den allmänt tillgänglig på sitt huvudkontor.
3. Integrerade elföretag skall i sin interna bokföring, för att undvika diskriminering, korssubventionering och snedvridning av konkurrensen, särredovisa verksamhetsgrenarna produktion, överföring och distribution och, där så är lämpligt, upprätta en samlad redovisning för annan verksamhet, utanför elsektorn, så som de skulle behöva göra om verksamheten i fråga bedrevs i separata företag. De skall inkludera en balansräkning och en resultaträkning för varje verksamhet i noter till redovisningarna.
4. Företag skall i noter till årsredovisningarna ange de regler för fördelningen av tillgångar och skulder samt utgifter och inkomster som de tillämpar vid upprättandet av den särredovisning som anges i punkt 3. Dessa regler får ändras endast i undantagsfall. Sådana ändringar skall anges i noterna och vara väl underbyggda.

(¹) EGT nr L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

5. Årsredovisningarna skall i noter ange alla transaktioner av en viss storlek som företagits med anknutna företag i den mening som avses i artikel 41 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning⁽¹⁾ eller med intresseföretag i den mening som avses i artikel 33.1 i samma direktiv eller med företag vilka tillhör samma aktieägare.

Artikel 15

1. Medlemsstater vilka som ensamköpare utser ett vertikalt integrerat elföretag eller del av ett vertikalt integrerat elföretag skall fastställa föreskrifter som ålägger ensamköparen att verka avskilt från produktions- och distributionsverksamhet i det integrerade företaget.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att ingen information överförs mellan ensamköparens verksamhet i vertikalt integrerade elföretag och företagets produktions- och distributionsverksamhet, utom den information som är nödvändig för att ensamköparen skall kunna fullgöra sina skyldigheter.

KAPITEL VII

Organisation av tillträde till systemet

Artikel 16

Vid organisation av tillträde till systemet kan medlemsstaterna välja mellan de förfaranden som avses i artikel 17 och/eller i artikel 18. Båda förfarandena skall genomföras i enlighet med objektiva, klara, tydliga och icke-diskriminerande kriterier.

Artikel 17

1. Vid förhandlat tillträde till systemet skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att elproducenter och återförsäljare, om medlemsstaterna tillåter sådana, och berättigade kunder, antingen inom eller utanför det område som täcks av systemet, skall kunna förhandla om tillträde till systemet med avsikt att ingå leveransavtal med varandra på grundval av frivilliga kommersiella överenskommelser.

2. När en berättigad kund är ansluten till distributionsystemet skall tillträde till systemet förhandlas med berörd

systemansvarig för distributionssystemet, och om nödvändigt med berörd systemansvarig för överföringsystemet.

3. För att främja insyn och öppenhet och underlätta förhandlingar om tillträde till systemet skall de systemansvariga offentliggöra vägledande prisnivåer för utnyttjande av överförings- och distributionssystemen under det första året efter genomförandet av detta direktiv. Så långt möjligt skall de vägledande prisnivåerna som offentliggörs följande år baseras på det genomsnittliga pris som har överenskommit vid förhandlingar under den föregående tolv månadersperioden.

4. Medlemsstaterna kan också välja ett förfarande med reglerat nättillträde som ger de berättigade kunderna rätt till tillgång på grundval av offentliggjorda tariffer för utnyttjande av överförings- och distributionssystem, vilka i fråga om tillträde till systemet är åtminstone likvärdiga med de andra förfaranden för tillträde som avses i detta kapitel.

5. Den systemansvarige för det berörda överförings- eller distributionssystemet kan vägra tillträde om han saknar nödvändig kapacitet. Väl grundade skäl måste anföras för en sådan vägran, särskilt när det gäller artikel 3.

Artikel 18

1. När förfarandet för ensamköpare tillämpas skall medlemsstaterna utse en juridisk person att vara ensamköpare inom det område som täcks av den systemansvarige. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att

i) offentliggöra en icke-diskriminerande tariff för utnyttjande av överförings- och distributionssystem,

ii) berättigade kunder skall för att täcka sina egna behov kunna ingå leveransavtal med producenter och, då medlemsstaterna tillåter sådana, med återförsäljare utanför det område om omfattas av systemet,

iii) berättigade kunder skall för att täcka sina egna behov kunna ingå leveransavtal med producenter inom det område som täcks av systemet,

iv) oberoende producenter skall kunna förhandla med de systemansvariga för överförings- och distributionssystemen om tillträde till systemet med avsikt att ingå leveransavtal med berättigade kunder utanför systemet, på grundval av en frivillig kommersiell överenskommelse.

2. Ensamköparen kan åläggas att köpa den el som har kontrakterats av en berättigad kund med en producent inom eller utanför det område som täcks av systemet till ett pris som är lika med det försäljningspris som erbjuds av ensamköparen till berättigade kunder med avdrag för priset enligt den offentliggjorda tariff som avses i punkt 1 i.

⁽¹⁾ EGT nr L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

3. Om skyldigheten att köpa enligt punkt 2 inte åläggs ensamköparen skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de leveransavtal som avses i punkt 1 ii och iii fullgörs antingen via tillträde till systemet på grundval av den offentliggjorda tariff som avses i punkt 1 i eller via förhandlat tillträde till systemet i enlighet med villkoren i artikel 17. I det senare fallet är ensamköparen inte skyldig att offentliggöra någon icke-diskriminerande tariff för utnyttjande av överförings- och distributionssystemet.

4. Ensamköparen kan vägra tillträde till systemet och kan vägra att köpa el från berättigade kunder om han saknar nödvändig kapacitet för överföring eller distribution. Väl grundade skäl måste anföras för en sådan vägran, särskilt när det gäller artikel 3.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras elmarknader öppnas så att avtal kan ingås på de villkor som anges i artiklarna 17 och 18 åtminstone upp till en betydande nivå som skall anmälas till kommissionen på årsbasis.

Andelen av den nationella marknaden skall beräknas på grundval av gemenskapens andel av el som konsumeras av slutförbrukare som förbrukar mer än 40 GWh per år (per förbrukningsställe och inklusive egenproduktion).

Den genomsnittliga gemenskapsandelen skall beräknas av kommissionen på grundval av information som medlemsstaterna regelbundet lämnar till den. Kommissionen skall offentliggöra denna genomsnittliga gemenskapsandel som anger graden av marknadsöppning i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* före den 1 november varje år tillsammans med all lämplig information som klargör beräkningen.

2. Andelen av den nationella marknaden som avses i punkt 1, skall öka fortlöpande under en period av sex år. Denna ökning skall beräknas genom att det tröskelvärde för gemenskapens konsumtion om 40 GWh som avses i punkt 1 sänks från 40 GWh till en nivå om 20 GWh årlig elkonsumtion tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft och till en nivå om 9 GWh årlig elkonsumtion sex år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

3. Medlemsstaterna skall ange de kunder inom sitt territorium som representerar de andelar som anges i punkterna 1 och 2, och som har laglig rätt att ingå avtal om el enligt artiklarna 17 och 18, under förutsättning att alla slutförbrukare som förbrukar mer än 100 GWh per år (per

förbrukningsställe och inklusive egenproduktion) ingår i ovan nämnda kategori.

Distributörer skall, om de inte redan är angivna som berättigade kunder enligt denna punkt, ha laglig rätt att ingå avtal enligt villkoren i artiklarna 17 och 18 om den mängd el som konsumeras av dem bland deras kunder som har angivits som berättigade inom deras distributionssystem i syfte att försörja dessa kunder.

4. Medlemsstaterna skall senast den 31 januari varje år offentliggöra kriterierna för definitionen av berättigade kunder, vilka är i stånd att ingå avtal på de villkor som anges i artiklarna 17 och 18. Denna information, tillsammans med all övrig lämplig information för att motivera genomförandet av öppningen av marknaden enligt punkt 1, skall skickas till kommissionen för att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Kommissionen kan begära att en medlemsstat ändrar sina specifikationer, som nämns i punkt 3, om de skapar hinder för en riktig tillämpning av detta direktiv när det gäller en väl fungerande inre marknad för el. Om den berörda medlemsstaten inte rättar sig efter denna begäran inom tre månader skall kommissionen fatta ett slutligt beslut i enlighet med förfarandet i artikel 2 i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.

5. För att udvika bristande jämvikt i öppnandet av elmarknaderna under den period som avses i artikel 26

a) får leveransavtal om el enligt bestämmelserna i artiklarna 17 och 18 med en berättigad kund inom en annan medlemsstats system inte förbjudas om kunden av medlemsstaterna anses som berättigad i båda de berörda systemen,

b) kan kommissionen, med beaktande av marknadsläget och det gemensamma intresset, i de fall där transaktioner som beskrivs i a vägras på grund av att kunden anses som berättigad endast i det ena av de två systemen, ålägga den vägrande parten att verkställa den begärda leveransen på begäran av den medlemsstat där den berättigade kunden befinner sig.

Under det att det förfarande och det tidsschema som anges i artikel 26 pågår, och senast efter halva den tid som anges i den artikeln, skall kommissionen se över tillämpningen av första stycket b på grundval av marknadens utveckling och med beaktande av det gemensamma intresset. Mot bakgrund av gjorda erfarenheter skall kommissionen göra en utvärdering av läget och rapportera om eventuell bristande jämvikt i öppnandet av elmarknaderna såvitt avser denna punkt.

⁽¹⁾ EGT nr L 197, 18.7.1987, s. 33.

Artikel 20

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra för

- i) oberoende producenter och egenproducenter att förhandla om tillträde till systemet för försörjning av sina egna fastigheter och dotterbolag i samma medlemsstat eller i en annan medlemsstat genom det sammanlänkade systemet,
- ii) producenter etablerade utanför det område som täcks av systemet att ingå ett leveransavtal som är följden av en anbudsinfordran om ny produktionskapacitet och att få tillträde till systemet för att fullgöra avtalet.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att parterna förhandlar i god anda och att ingen av dem missbrukar sin förhandlingsposition till att förhindra ett positivt resultat av förhandlingarna.

3. Medlemsstaterna skall utse en behörig myndighet, som skall vara oberoende av parterna, som skall avgöra tvister rörande avtalen och förhandlingarna i fråga. Myndigheten skall särskilt avgöra tvister som rör avtal, förhandlingar och vägrat tillträde eller vägrat köp.

4. I händelse av gränsöverskridande tvister skall den tvistlösande myndigheten vara den tvistlösande myndighet som omfattar ensamköparens system eller systemet för den systemansvarige, som vägrar utnyttjande av eller tillträde till systemet.

5. Att inleda ett förfarande inför denna myndighet skall inte påverka rätten att överklaga enligt gemenskapslagstiftningen.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder i enlighet med de förfaranden och rättigheter som anges i artiklarna 17 och 18 för att möjliggöra för

- alla elproducenter och återförsäljare, då medlemsstaterna tillåter sådana, som är etablerade inom deras territorium att försörja sina egna fastigheter, dotterbolag och berättigade kunder genom en direktledning,
- alla berättigade kunder inom deras territorium att bli försörjda via en direktledning från en producent och återförsäljare, om dessa försäljare är tillåtna av medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna skall fastställa kriterier för meddelande av tillstånd till uppförande av direktledningar inom sitt territorium. Dessa kriterier skall vara objektiva och icke-diskriminerande.

3. Möjligheten att leverera el genom en direktledning som avses i punkt 1 skall inte påverka möjligheten att ingå avtal om el i enlighet med artiklarna 17 och 18.

4. Medlemsstaterna får göra meddelandet av tillstånd till uppförande av en direktledning avhängigt av antingen ett vägrat tillträde till systemet på grundval av artikel 17.5 eller artikel 18.4 eller påbörjandet av ett förfarande för lösande av tvister enligt artikel 20.

5. Medlemsstaterna får vägra att meddela tillstånd till en direktledning om ett sådant tillstånd strider mot bestämmelserna enligt artikel 3. Väl grundade skäl skall anges för en sådan vägran.

Artikel 22

Medlemsstaterna skall skapa lämpliga och effektiva instrument för reglering, kontroll och öppenhet för att undvika allt missbruk av en dominerande ställning, i synnerhet till konsumenternas nackdel, och all underprissättning. Dessa instrument skall beakta bestämmelserna i fördraget och i synnerhet artikel 86 i detta.

KAPITEL VIII

Slutbestämmelser

Artikel 23

I händelse av en plötslig kris på energimarknaden och om personers, anordningars eller anläggningars fysiska skydd eller säkerhet hotas eller om systemets tillstånd hotas får en medlemsstat tillfälligt vidta nödvändiga skyddsåtgärder.

Sådana åtgärder får endast orsaka minsta möjliga störning i den inre marknads funktion och får inte vara mer omfattande än vad som är absolut nödvändigt för att avhjälpa de plötsliga svårigheter som har uppstått.

Den berörda medlemsstaten skall utan dröjsmål anmäla dessa åtgärder till övriga medlemsstater och till kommissionen, vilken får besluta att den berörda medlemsstaten skall ändra eller upphäva sådana åtgärder, i den utsträckning som de snedvrider konkurrensen och menligt påverkar handeln på ett sätt som står i strid med det gemensamma intresset.

Artikel 24

1. De medlemsstater, i vilka driftåtaganden eller driftgarantier som getts före ikraftträdandet av detta direktiv inte kan uppfyllas till följd av bestämmelserna i detta direktiv, kan ansöka om en övergångsordning, vilken kan beviljas av kommissionen, med beaktande av bl.a. storleken på systemet i fråga, systemets grad av sammanlänkning och elbranschens struktur. Kommissionen skall un-

derrätta medlemsstaterna om dessa ansökningar innan den fattar beslut, med beaktande av respekten för sekretess. Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Övergångsordningen skall ha begränsad varaktighet och skall kopplas till att åtagandena och garantierna som avses i punkt 1 löper ut. Övergångsordningen får omfatta undantag från kapitlen IV, VI och VII i detta direktiv. Ansökningar om en övergångsordning skall ges in till kommissionen inom ett år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

3. Medlemsstater som, efter det att direktivet har trätt i kraft, kan visa att det finns påtagliga problem för driften av deras små isolerade system, kan ansöka om undantag från tillämpliga bestämmelser i kapitlen IV, V, VI och VII, vilka kan beviljas av kommissionen. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om dessa ansökningar innan den fattar beslut, med beaktande av respekten för sekretess. Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Denna punkt skall också vara tillämplig på Luxemburg.

Artikel 25

1. Före utgången av det första året efter ikraftträdandet av detta direktiv skall kommissionen till rådet och Europaparlamentet överlämna en rapport om behov av harmonisering som inte följer av bestämmelserna i detta direktiv. Om det är nödvändigt skall kommissionen till rapporten bifoga alla harmoniseringsförslag som är erforderliga för en fungerande inre marknad för el.

2. Rådet och Europaparlament skall yttra sig över dessa förslag inom två år efter överlämnandet.

Artikel 26

Kommissionen skall utvärdera tillämpningen av detta direktiv och framlägga en rapport om de erfarenheter som gjorts avseende det sätt på vilket den inre marknaden för el fungerar och genomförandet av de allmänna reglerna som nämns i artikel 3, så att Europaparlamentet och rådet

mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts i lämplig tid kan överväga möjligheterna till en ytterligare öppning av marknaden som skulle få verkan nio år efter direktivets ikraftträdande. Därvid skall hänsyn tas till möjligheten till samexistens mellan de system som avses i artiklarna 17 och 18.

Artikel 27

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 19 februari 1999. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Belgien, Grekland och Irland kan, med hänsyn till den särskilda tekniska särarten av sina elsystem, uppskjuta införandet av de förpliktelser som följer av detta direktiv med ett, två respektive ett år. Om dessa medlemsstater utnyttjar denna möjlighet skall de underrätta kommissionen om detta.

3. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 28

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 29

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 december 1996.

På Europaparlamentets
vägnar
K. HÄNSCH
Ordförande

På rådets vägnar
S. BARRETT
Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 97/3/EG

av den 20 januari 1997

om ändring av direktiv 77/93/EEG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Genom direktiv 77/93/EEG ⁽⁴⁾ antog rådet skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och sprids inom gemenskapen. För att öka produktiviteten inom jordbruket, vilket är ett av de viktigaste målen för den gemensamma produktiviteten inom jordbruket, vilket är ett av de viktigaste målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, är det absolut nödvändigt att skydda växterna mot dessa organismer.

Fullbordandet av den inre marknaden har medfört att det gemenskapssystem för växtskydd som upprättats genom direktiv 77/93/EEG är tillämpligt på gemenskapen i dennas egenskap av ett område utan inre gränser.

Ett flertal åtgärder har vidtagits för att stärka den effektiva tillämpningen av gemenskapsordning för växtskydd på den inre marknaden, vilken ordning syftar till att skydda de olika områdena inom gemenskapen (medlemsstater, regionala eller lokala enheter samt enskilda växtodlare) mot skador som orsakas av att skadliga organismer förs in.

Det är dessutom nödvändigt att skapa en ordning för ekonomiska bidrag från gemenskapen för att på gemenskapsnivå fördela den börda som utgörs av eventuella kvarvarande risker i handeln som är en följd av gemenskapsordningen för växtskydd.

För att förhindra infektioner som orsakas av skadliga organismer som förs in från tredje land bör gemenskapen lämna ett ekonomiskt bidrag för att förstärka infrastrukturen för växtskyddskontrollen vid gemenskapens yttre gränser.

Den nämnda ordningen bör också göra det möjligt att på lämpligt sätt bidra till vissa utgifter för de särskilda åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att

bekämpa infektioner som orsakas av skadliga organismer som förts in från tredje land eller från andra områden inom gemenskapen och att, om möjligt, utrota dem och avhjälpa den skada som de har orsakat.

Detaljerna för hur ekonomiskt bidrag från gemenskapen skall beviljas bör bestämmas genom ett påskyndat förfarande.

Det är nödvändigt att se till att kommissionen får fullständig information om de möjliga orsakerna till införseln av de ifrågavarande skadliga organismerna.

Kommissionen bör särskilt övervaka att gemenskapens bestämmelser om växtskydd tillämpas på ett riktigt sätt.

Om det skulle konstateras att införseln av skadliga organismer är en följd av inadekvata granskningar eller undersökningar bör gemenskapslagstiftningen såvitt avser följandena tillämpas under beaktande av vissa särskilda åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/93/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 12 införs följande punkt:

”6a Gemenskapen skall bevilja medlemsstaterna ett finansiellt bidrag för att stärka infrastrukturen för undersökningarna i den mån dessa gäller växtskyddskontroller som utförs i enlighet med punkt 6 fjärde stycket.

Syftet med detta bidrag skall vara att vid andra undersökningsplatser än bestämmelseorten förbättra tillgången till den utrustning och de installationer som krävs för att undersökningar och granskningar skall kunna genomföras och, om möjligt, för att de åtgärder som föreskrivs i punkt 8 skall kunna genomföras utöver den nivå som redan har uppnåtts genom att de minimikrav följs som fastställs i tillämpningsföreskrifterna enligt punkt 6 fjärde stycket.

Kommissionen skall föreslå att lämpliga anslag för detta ändamål tas upp i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Inom gränserna för de anslag som finns tillgängliga för detta ändamål skall gemenskapens bidrag täcka upp till 50 % av de utgifter som har ett direkt samband med förbättring av utrustning och installationer.

⁽¹⁾ EGT nr C 31, 9.2.1990, s. 8, EGT nr C 205, 6.8.1991, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr C 106, 22.4.1991, s. 36, EGT nr C 255, 20.9.1993, s. 242.

⁽³⁾ EGT nr C 201, 26.7.1993, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 20. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/78/EG (EGT nr L 321, 12.12.1996, s. 20).

Närmare detaljer skall anges i en tillämpningsförfordning, i enlighet med förfarandet i artikel 16a.

Tilldelningen av gemenskapens finansiella bidrag och dettas storlek skall beslutas i enlighet med samma förfarande mot bakgrund av de upplysningar och handlingar som den berörda medlemsstaten har tillhandahållit och, i förekommande fall, på grundval av resultaten av de utredningar som med kommissionens bemyndigande har utförts av de experter som avses i artikel 19a, och beroende på de anslag som finns tillgängliga för dessa ändamål."

2. Följande artiklar införs:

"Artikel 19b

I händelse av faktisk eller misstänkt förekomst till följd av införsel eller spridning inom gemenskapen av en skadegörare kan medlemsstaterna enligt artiklarna 19c och 19d beviljas ett ekonomiskt bidrag för "sundhetskontroll" från gemenskapen för att täcka utgifter som har ett direkt samband med de nödvändiga åtgärder som har vidtagits eller planeras för att bekämpa skadegöraren i syfte att utrota den, eller om detta inte är möjligt, begränsa dess spridning. Kommissionen skall föreslå att lämpliga anslag för detta syfte tas upp i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 19c

1. Den berörda medlemsstaten kan på begäran beviljas det ekonomiska bidrag från gemenskapen som nämns i artikel 19b, om det konstateras att skadegöraren i fråga, oavsett om den räknas upp i bilagorna I och II,

— har anmälts i enlighet med artikel 15.1 eller 15.2a, och

— utgör en omedelbar fara för hela eller en del av gemenskapen på grund av sin förekomst i ett område där den antingen inte har påvisats tidigare eller har utrotats eller håller på att utrotas, och

— har förts in i detta område genom försändelser av växter, växtprodukter eller andra föremål som härrör från tredje land eller från ett annat område inom gemenskapen.

2. Följande åtgärder anses nödvändiga enligt artikel 19b:

— Destruktion, desinfektion, sanering, sterilisering, rengöring eller varje annan behandling som utförs officiellt eller på officiell begäran när det gäller

— växter, växtprodukter och andra föremål som utgör den eller de försändelser genom vilken skadegöraren fördes in i området i fråga och som anses vara angripna eller löper risk att bli angripna,

— växter, växtprodukter och andra föremål som anses vara angripna eller löper risk att angripas av den skadegörare som har införts och som härrör från växter i den eller de ifrågavarande försändelserna eller har befunnit sig i omedelbar närhet av växterna, växtprodukterna eller de andra föremålen i dessa försändelser eller växter som härrör från dem,

— växtsubstrat och mark som anses vara angripna eller löper risk att bli angripna av skadegöraren i fråga,

— produktions-, förpacknings-, emballage- och förvaringsmaterial, lager- eller packningslokaler och transportmedel som har varit i kontakt med alla eller några av de ovan angivna växterna, växtprodukterna eller andra föremålen,

— undersökningar eller prover som har genomförts officiellt eller på officiell begäran för att kontrollera förekomsten eller omfattningen av den införda skadegörarens angrepp,

— förbud mot eller begränsningar av användningen av växtsubstrat, odlingsbara områden eller lokaler samt andra växter, växtprodukter och föremål än materialet som ingår i den eller de ifrågavarande försändelserna eller som härrör från dessa om förbudet eller begränsningen är ett resultat av officiella beslut som fattats på grund av växtskyddsrisiker som har samband med den införda skadegöraren.

3. Betalningar med allmänna medel för att

— täcka alla eller en del av kostnaderna för de åtgärder som avses i punkt 2 första och andra strecksatserna, utom de som hänför sig till de löpande utgifterna för driften av det ansvariga offentliga organet, eller

— helt eller delvis kompensera för andra sådana ekonomiska förluster utom förlust av inkomst, som har ett direkt samband med eller flera av de åtgärder som beskrivs i punkt 2 tredje strecksatsen,

skall anses vara utgifter som har ett direkt samband med de nödvändiga åtgärderna enligt punkt 2.

Med undantag från första stycket i andra strecksatsen kan det enligt förfarandet i artikel 16a i en tillämpningsförfordning anges i vilka fall kompensation för förlorad inkomst skall anses vara en utgift som har

direkt samband med nödvändiga åtgärder och som omfattas av de villkor som i detta hänseende specificeras i punkt 5 samt de begränsningar av varaktigheten som är tillämpliga i dessa fall, varvid den längsta tiden skall var tre år.

4. För att vara berättigad till ekonomiskt bidrag från gemenskapen och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15, skall den berörda medlemsstaten senast vid utgången av det kalenderår som följer på det år när förekomsten av skadegöraren upptäcktes hos kommissionen ansöka om bidrag och omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om

- hänvisningen till den anmälan som föreskrivs i punkt 1 första strecksatsen,
- skadegörarens art och omfattningen av dess förekomst enligt artikel 19b samt när och hur den upptäcktes,
- identiteten hos den försändelse som avses i punkt 1 tredje strecksatsen och genom vilken skadegöraren förts in,
- nödvändiga åtgärder som har vidtagits eller planeras och för vilka den ansöker om stöd samt en tidsplan för åtgärderna, och
- uppnådda resultat och den verkliga eller beräknade utgift som har uppkommit eller som kommer att uppkomma samt hur stor del av denna utgift som täcks eller kommer att täckas av de allmänna medel som medlemsstaten har beviljat för genomförandet av de nämnda nödvändiga åtgärderna.

Om förekomsten av skadegöraren upptäcktes före det datum när denna artikel trädde i kraft, skall det datumet anses vara dagen för upptäckt enligt punkterna 4 och 5, under förutsättning att det verkliga datumet för upptäckt inte infaller före den 1 januari 1995. Denna bestämmelse skall dock inte tillämpas på inkomstförlust som inträffar senare när det gäller kompensation för inkomstförluster enligt punkt 3 andra stycket utom i undantagsfall, enligt de villkor som fastställs i en tillämpningsförfordning som avses i punkt 3.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19d skall beviljandet av och storleken på det ekonomiska bidraget från gemenskapen beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 16a med ledning av de upplysningar och de handlingar som den berörda medlemsstaten har tillhandahållit i enlighet med punkt 4 och, där så är lämpligt, med hjälp av de utredningar som med kommissionens bemyndigande i enlighet med artikel 15.3 första stycket har utförts av de experter som avses i artikel 19a och med beaktande av omfattningen av den fara som nämns i punkt 1 andra strecksatsen, samt beroende på vilka anslag som finns tillgängliga för detta syfte.

Inom gränserna för de tillgängliga anslagen för dessa ändamål skall det ekonomiska bidraget från gemenskapen täcka upp till 50 %, och, när det gäller kompensation för inkomstförlust enligt punkt 3 andra stycket, upp till 25 % av de utgifter som har ett direkt samband med de nödvändiga åtgärder som avses i punkt 2, under förutsättning att dessa åtgärder har vidtagits inom en period som inte överstiger två år efter den dag då förekomsten av en skadegörare upptäcktes enligt artikel 19c, eller som planeras för den perioden.

Den ovan nämnda perioden kan förlängas, enligt samma förfarande, om en undersökning av situationen ger vid handen att målet med åtgärderna kommer att uppnås inom en rimlig ytterligare tidsfrist. Det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall minska gradvis under de ifrågavarande åren.

Om en medlemsstat inte kan tillhandahålla de begärda upplysningarna om identifiering av försändelsen i enlighet med punkt 4 tredje strecksatsen, skall den ange förmodade källor till förekomsten och orsakerna till att försändelserna inte kunnat identifieras. Beviljande av det ekonomiska bidraget kan beslutas enligt samma förfarande beroende på resultatet av utvärderingen av upplysningarna.

Bestämmelser om tillämpningen av punkt 5 skall fastställas i en tillämpningsförfordning i enlighet med förfarandet i artikel 16a.

6. Mot bakgrund av hur situationen utvecklar sig inom gemenskapen, kan det i enlighet med förfarandet i artiklarna 16a eller 17 beslutas att ytterligare åtgärder skall genomföras och att de åtgärder som den berörda medlemsstaten har genomfört eller planerar skall bli föremål för vissa krav eller tilläggsvillkor, om dessa är nödvändiga för att de eftersträvade målen skall uppnås.

Beviljande av det finansiella bidraget från gemenskapen för sådana ytterligare åtgärder, krav eller villkor skall beslutas enligt samma förfarande. Inom gränserna för de tillgängliga anslagen för dessa ändamål skall det ekonomiska bidraget från gemenskapen täcka upp till 50 % av de utgifter som har ett direkt samband med de ytterligare åtgärderna, kraven eller villkoren i fråga.

När sådana ytterligare åtgärder, krav eller villkor i första hand är avsedda att skydda andra områden inom gemenskapen än den berörda medlemsstatens, kan det i enlighet med samma förfarande beslutas att det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall täcka mer än 50 % av utgifterna.

Det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall ha begränsad varaktighet och avta gradvis under de ifrågavarande åren.

7. Beviljandet av det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall inte påverka de rättigheter som den berörda medlemsstaten eller enskilda personer kan ha gentemot tredje man, inbegripet andra medlemsstater i de fall som avses i artikel 19d.3, för återbetalning av utgifter, kompensation för förluster eller annan skada enligt nationell lagstiftning, gemenskapslagstiftning eller internationell rätt. Dessa rättigheter skall fullt ut överföras till gemenskapen med verkan från utbetalningen av det ekonomiska bidraget, i sådan utsträckning av dessa utgifter, förluster eller annan skada täcks av detta bidrag.

8. Det ekonomiska bidraget från gemenskapen kan betalas ut i flera delar.

Om det visar sig att det ekonomiska bidrag från gemenskapen som beviljats inte längre är motiverat, skall följande gälla:

Beloppet på det ekonomiska bidrag från gemenskapen som beviljats den berörda medlemmstaten enligt punkterna 5 och 6 kan antingen minskas eller dras in, om det — mot bakgrund av de upplysningar som medlemsstaten har tillhandahållit, resultatet av de utredningar som utförts av experter med kommissionens bemyndigande enligt artikel 19a eller resultaten av de lämpliga granskningar som kommissionen har genomfört i enlighet med förfaranden som liknar dem som avses i artikel 24.1 i rådets förordning (EEG) nr 4253/88⁽¹⁾ — kan fastställas att

— det inte är berättigat att underlåta att genomföra de nödvändiga åtgärder som beslutats enligt punkterna 5 och 6 helt eller delvis eller att underlåta att iakttärelser och tidsgränser som fastställts i enlighet med dessa bestämmelser eller som krävs enligt de eftersträvade målen, eller

— åtgärderna inte längre är nödvändiga, eller

— en situation som den som anges i artikel 24.2 i förordning (EEG) nr 4253/88 upptäcks.

9. Artiklarna 8 och 9 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽²⁾, skall tillämpas i tillämpliga delar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och övriga befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT nr L 374, 31.12.1988, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3193/94 (EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 11).

⁽²⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT nr L 125, 8.6.1995, s. 1).

10. Den berörda medlemsstaten skall till gemenskapen återbetala hela eller en del av de belopp som utbetalats till den som ekonomiskt bidrag från gemenskapen som beviljats enligt punkterna 5 och 6, om det genom de informationskällor som räknas upp i punkt 8 kan fastställas att

— de nödvändiga åtgärder som beaktas enligt punkterna 5 och 6

— inte har genomförts, eller

— inte har genomförts på ett sätt som stämmer överens med de regler eller de tidsfrister som fastställs enligt de bestämmelserna eller som krävs enligt de eftersträvande målen, eller

— de utbetalda beloppen har använts för andra ändamål än dem för vilka det ekonomiska bidraget beviljats, eller

— en situation som den som anges i artikel 24.2 i förordning (EEG) nr 4253/88 upptäcks.

De rättigheter som avses i punkt 7 andra meningen skall fullt ut överföras till den ifrågavarande medlemsstaten med verkan från återbetalningen, i den mån de täcks av denna återbetalning.

Ränta på grund av för sen betalning skall tas ut på belopp som inte har betalats tillbaka i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen och i enlighet med de åtgärder som kommissionen skall vidta enligt förfarandet i artikel 16a.

Artikel 19d

1. När det gäller orsakerna till förekomsten av den skadegörare som avses i artikel 19b skall följande gälla:

Kommissionen skall kontrollera om förekomsten av skadegöraren i det berörda området beror på att en eller flera försändelser som medförde skadegöraren transporterades in i området och skall fastställa från vilken eller vilka medlemsstater försändelsen eller försändelserna kom.

Den medlemsstat från vilken den försändelse eller de försändelser som medförde skadegöraren kom, oavsett om det är samma medlemsstat som avses ovan, skall omedelbart underrätta kommissionen, på den senares begäran, om alla detaljer som rör försändelsens eller försändelsernas ursprung och hur ärendet hanteras administrativt inbegripet granskningar, undersökningar och kontroller som föreskrivs i detta direktiv, så att det kan fastställas varför medlemsstaten inte upptäckte att försändelsen eller försändelserna inte var i överensstämmelse med bestämmelserna i detta direktiv. Medlemsstaten skall också på begäran meddela kommissionen om bestämmelseorten för alla andra försändelser som avsänts från samma ursprungsort eller ursprungsorter under en viss period.

För att komplettera upplysningarna får efter kommissionens bemyndigande utredningar utföras av de experter som avses i artikel 19a.

2. De upplysningar som erhålls enligt dessa bestämmelser eller enligt artikel 15.3 skall granskas av Ständiga kommittén för växtskydd i syfte att upptäcka eventuella brister i gemenskapens växtskyddsregler eller tillämpningen av dem och fastställa åtgärder som kan vidtas för att avhjälpa bristerna.

De upplysningar som avses i punkt 1 skall också användas för att i enlighet med fördragets bestämmelser fastställa om det förhållandet att den bristande överensstämmelsen hos den eller de försändelser som medförde att skadegöraren förekommer i det berörda området inte upptäcktes av den medlemsstat varifrån de kom, berodde på att medlemsstaten inte uppfyllde någon av de skyldigheter som åligger dem enligt fördraget och bestämmelserna i detta direktiv, i synnerhet när det gäller de granskningar som avses i artikel 6 eller de undersökningar som avses i artikel 12.1.

3. När den slutsats som avses i punkt 2 dras om den medlemsstat som avses i artikel 19c.1, skall den medlemsstaten inte beviljas ekonomiskt bidrag från gemenskapen, eller, om sådant redan har beviljats, skall detta inte betalas ut eller, om det redan har betalats ut, skall det betalas tillbaka till gemenskapen. I det sistnämnda fallet skall sista stycket i artikel 19c.10 gälla.

När den slutsats som avses i punkt 2 dras om en annan medlemsstat, skall gemenskapslagstiftningen tillämpas, under beaktande av andra meningarna i artikel 19c.7."

Artikel 2

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen anta bestämmelser för undantagsfall när viktiga gemenskapsintressen motiverar ett bidrag från gemenskapen på upp till 70 % av de uppgifter som har ett direkt samband med förbättring av utrustning och lokaler, inom gränserna för de anslag som finns tillgängliga för dessa ändamål och under förutsättning att detta

inte påverkar beslut som fattas i enlighet med artikel 19c.5 eller 19c.6 i direktiv 77/93/EEG.

Artikel 3

Inom fem år från den dag då detta direktiv antas skall kommissionen granska resultatet av dess tillämpning och till rådet lämna en rapport som skall åtföljas av nödvändiga ändringsförslag.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa de tillämpliga bestämmelserna i detta direktiv före den 1 april 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till det här direktivet eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 januari 1997.

På rådets vägnar

J. VAN AARTSEN

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 januari 1997

med erkännande av att på grund av de kvalitetsmässiga egenskaperna hos vissa typer av kvalitetsvin som framställs inom specificerade områden i Spanien, ligger produktionen av dessa viner långt under efterfrågan

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(97/85/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1592/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 822/87 är all nyplantering av vinstockar förbjuden fram till den 31 augusti 1998. I denna bestämmelse föreskrivs emellertid att medlemsstaterna för produktionsåren 1996/97 och 1997/98 får ge tillstånd till nyplantering för arealer som är avsedda för produktion

— av kvalitetsvin fso framställt inom specificerade områden, och

— bordsvin som betecknas genom en av följande benämningar: "Landwein", "vin de pays", "indicazione geografica tipica", "vino de la tierra", "vinho regional" eller "regional wine" etc. och för vilka kommissionen har erkänt att produktionen på grund av vinernas kvalitetsmässiga egenskaper ligger långt under efterfrågan.

Ansökningarna om tillåtelse att tillämpa denna bestämmelse i fråga om vissa kvalitetsviner fso lades fram av den spanska regeringen den 3 december 1996.

Efter granskningen av dessa ansökningar kunde det konstateras att de kvalitetsviner fso som det gäller uppfyller villkoren i bestämmelsen. Gränsen på 3 615 hektar som föreskrivs i förordningen har inte överskridits.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De kvalitetsviner fso som anges i bilagan uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 6.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 822/87 under förutsättning att den i samma bilaga angivna ökningen av arealen för samtliga kvalitetsviner i ett specifikt område inte överskrids.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 9 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 206, 16.8.1996, s. 31.

BILAGA

(i hektar)

Comunidad Autónoma	Denominación de origen	Areal med nyplanteringar
ANDALUCÍA	Málaga	30
ARAGÓN	Somontano	30
CANARIAS	Tacoronte-Acentejo Lanzarote La Palma Ycoden-Daute-Isora El Hierro Valle Orotava Abona Güimar	Canarias Totalt 90
CASTILLA-LA MANCHA	Méntrida Almansa	120 40 Castilla-La Mancha Totalt 160
CASTILLA Y LEÓN	Bierzo Cigales Ribera del Duero Rueda Toro	Castilla y León Totalt 535
CATALUÑA	Alella, Bages, Penedés, Priorato, Tarragona, Terra Alta Conca de Barberá, Costera del Segre Ampurdán-Costa Brava	500 91 14 Cataluña Totalt 605
GALICIA	Rías Baixas Ribeiro Valdeorras Ribeira Sacra Monterrei	Galicia Totalt 240
LA RIOJA	Rioja	1 060
NAVARRA	Rioja	140
PAÍS VASCO	Rioja Chacolí	325 5 País Vascol Totalt 330
VALENCIA	Utiel-Requena	150
		Spanien totalt 3 370

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 januari 1997

om särskilt finansiellt gemenskapsstöd för övervakning av utrotning av mul- och klövsjuka i Grekland

(Endast den grekiska texten är giltig.)

(97/86/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, senast ändrat genom beslut 94/370/EG⁽²⁾, särskilt artiklarna 3.2 och 11.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Fall av mul- och klövsjuka har konstaterats i Grekland under perioden 3 juli–30 september 1996.

Förekomsten av denna sjukdom utgör en allvarlig fara för gemenskapens besättningar och för att hjälpa till att utrota sjukdomen så skyndsamt som möjligt kan gemenskapen bevilja finansiellt stöd.

När förekomsten av mul- och klövsjuka bekräftats officiellt vidtog de grekiska myndigheterna åtgärder inom ramen för bestämmelserna i artikel 3.2 i beslut 90/424/EEG och bestämmelserna i rådets direktiv 85/511/EEG av den 18 november 1985 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka⁽³⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige. Dessa åtgärder meddelades av de grekiska myndigheterna.

På grund av de fall av mul- och klövsjuka som konstaterades i Grekland i juli 1996 antog kommissionen beslut 96/440/EG av den 18 juli 1996 om vissa skyddsåtgärder vad avser mul- och klövsjuka⁽⁴⁾. Mot bakgrund av sjukdomssituationen upphävdes beslutet i fråga och de upprättade skyddsåtgärderna mot sjukdomen ändrades, båda genom kommissionens beslut 96/526/EG av den 30 augusti 1996 om vissa skyddsåtgärder avseende mul- och klövsjuka i Grekland och om upphävande av kommissionens beslut 96/440/EG⁽⁵⁾.

På grund av mul- och klövsjukesituationen krävs det att övervakningen av sjukdomen intensifieras.

Grekland har genom skrivelse av den 19 september 1996 lagt fram ett program för övervakning av mul- och klövsjuka i Rodopi. Detta program följer bestämmelserna i bilaga II till beslut 96/526/EG.

I syfte att övervaka sjukdomen kan en by betraktas som en epidemiologisk enhet vad gäller får- och getfarmor.

Villkoren för att erhålla finansiellt gemenskapsstöd för det övervakningsprogram som Grekland har lagt fram har uppfyllts.

Av kontrollskäl är det viktigt att artiklarna 8 och 9 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2048/88⁽⁷⁾, är tillämpliga.

För att genomföra en god finansiell förvaltning bör Grekland översända nödvändiga kompletterande dokument till kommissionen.

Det är nödvändigt att på förhand fastställa maximinivån på det finansiella gemenskapsstöd som kan beviljas för denna åtgärd.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det grekiska övervakningsprogrammet för mul- och klövsjuka som lades fram den 19 september 1996 godkänns härmed.
2. Grekland kan beviljas finansiellt stöd för övervakningen av mul- och klövsjukan under perioden 1 oktober–31 december 1994. Övervakningen skall genomföras i enlighet med bestämmelserna i bilaga II till beslut 96/526/EG. Det finansiella stödet skall vara 70 % av kostnaderna för

⁽¹⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT nr L 168, 2.7.1994, s. 31.

⁽³⁾ EGT nr L 315, 26.11.1985, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT nr L 181, 20.7.1996, s. 38.

⁽⁵⁾ EGT nr L 221, 31.8.1996, s. 65.

⁽⁶⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.

⁽⁷⁾ EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1.

- klinisk kontroll av nötboskap, får och getter,
- registrering av epidemiologisk information beträffande hjordar och flockar som granskas,
- insamling och transport av blodprov,
- inköp av reagenser och laboratorieundersökningar av prov.

Artikel 2

1. Gemenskapens finansiella bidrag skall betalas ut mot uppvisande av verifikationshandlingar.
2. De handlingar som avses i punkt 1 skall innehålla följande uppgifter vad gäller den kompensation som nämndes i artikel 1:
 - a) En epidemiologisk rapport om de kontroller som genomförts i varje veterinärt underdistrikt,
 - b) en rapport om genomförda laboratorieundersökningar,
 - c) en finansiell rapport som omfattar en förteckning över bidragstagarna, var deras anläggningar är belägna och vilken summa som utbetalats.

3. Det finansiella gemenskapsstödet är begränsat till 30 000 ecu.

Artikel 3

Artiklarna 8 och 9 i förordning (EEG) nr 729/70 skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 10 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 15 januari 1997

om ett särskilt finansiellt bidrag från gemenskapen för diagnostiserings- och förvaltningsåtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka i Grekland

(Endast den grekiska texten är giltig.)

(97/87/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,*Artikel 1*med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26
juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, senast
ändrat genom rådets beslut 94/370/EG⁽²⁾, särskilt arti-
klarna 3.3 och 11.4 i detta, och1. För att säkerställa att Grekland kan upprätthålla en
hög beredskap för bekämpning av mul- och klövsjuka i
högriskområden skall gemenskapen ge finansiellt stöd till
följande:

med beaktande av följande:

— Införskaffande och installation av utrustning för diag-
nosticeringsarbete i det nationella mul- och klövsjuka-
laboratoriet, enligt del A i bilagan.Det har inträffat utbrott av mul- och klövsjuka i Grekland
1994 och 1996.— Införskaffande och installation av utrustning för regi-
strering av epidemiologiska data och för upprättande
av ett nätverk för direkt kontakt mellan distriktsveteri-
närtjänsten i Rodopi och Evros, det nationella mul-
och klövsjukelaboratoriet och det nationella centret
för sjukdomskriser.Åren 1994 och 1996 fördes mul- och klövsjukevirus in i
Grekland från utlandet.

— Utbildning och simulering enligt del C i bilagan.

Förekomsten av denna sjukdom utgör ett allvarligt hot
mot gemenskapens djurbesättningar. Gemenskapen har
en möjlighet att ge finansiellt stöd till medlemsstater för
att snabbt bekämpa sjukdomen.2. Gemenskapens finansiella bidrag till de åtgärder
som avses i punkt 1 skall motsvara 70 % av Greklands
kostnader.Det är nödvändigt att Grekland har en hög beredskap för
bekämpning av mul- och klövsjuka och särskilt i högris-
skområden.3. Införskaffande och installation av den utrustning
som avses i punkt 1 skall ske före den 30 juni 1997.
Utbildning och simuleringsövningar skall vara genom-
förda den 31 december 1997.Mot bakgrund av hur viktigt det är med en hög beredskap
på alla nivåer i samband med bekämpning av sjukdomen
är det lämpligt att ge ett finansiellt stöd på högst 170 000
ecu för att täcka Greklands kostnader.*Artikel 2*Gemenskapens finansiella bidrag skall uppgå till högst
170 000 ecu.Ett finansiellt bidrag från gemenskapen bör beviljas under
förutsättning att alla föreskrivna åtgärder vidtas och att
myndigheterna lämnar all nödvändig information inom
föreskriven tid.*Artikel 3*Gemenskapens finansiella bidrag skall beviljas efter att
tekniska och finansiella underlag har lämnats in till Euro-
peiska kommissionen.Artiklarna 8 och 9 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av
den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma
jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning
(EEG) nr 2048/88⁽⁴⁾, bör tillämpas i fråga om kontroller.

Underlagen skall lämnas in före den 1 mars 1998.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med
yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.*Artikel 4*Artiklarna 8 och 9 i rådets förordning (EEG) nr 729/70
skall också tillämpas.⁽¹⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ EGT nr L 168, 2.7.1994, s. 31.⁽³⁾ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.⁽⁴⁾ EGT nr L 185, 15.7.1988, s. 1.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 15 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

BEREDSKAP FÖR BEKÄMPNING AV MUL- OCH KLÖVSJUKA

Del A

Laboratorieutrustning (uppskattning)

	<i>(i drakmer)</i>
1. Ultraljudsdiskmaskin, 14 liter	900 000
2. Centrifug	800 000
3. Vertikal frys med ultralåg temperatur	3 850 000
4. Frysskåp (-40 °C)	1 000 000
5. Vakuumpump för pipettering	500 000
6. Två persondatorer och en dator utrustad för avläsning av ELISA-plattor	1 300 000
7. Inkubator 37 °C	1 000 000
8. Sex pipetter	1 200 000
9. Glas- och plastutrustning	600 000
10. Skyddskläder för laboratoriearbete	800 000
11. Arbetsbänk med laminärt luftflöde	1 800 000
12. Precisionsväg	650 000
13. pH-meter för laboratoriebruk	250 000
14. Värmeplatta med magnetomrörare	130 000
15. Vattenbad med skak	1 000 000
16. Sköljanordning för mikrotiterplattor	600 000
17. Brandsläckare	250 000
18. Dubbeldestilleringsapparat för vattenrening	4 000 000
19. Omrörare (Vortex)	90 000
20. Vävnadssönderdelare (Stomacher)	1 300 000
21. Inkubator-sterilisator	600 000
22. Frystork	3 500 000
23. Vattenbad med termostat och cirkulationspump	1 000 000
24. Autoklav, golvmödel	2 000 000
25. Binokulärt mikroskåp med kamera	1 500 000
26. PCR-apparat	10 000 000
27. Diverse	10 000 000
Summa högst	50 620 000

Del B

Utrustning för registrering och överföring av epidemiologiska data (uppskattning)

	<i>(i drakmer)</i>	
PC hårdvara	12 enheter × 450 000	5 400 000
Skrivare	12 enheter × 250 000	3 000 000
Modem	12 enheter × 250 000	3 000 000
Mjukvara		2 000 000
Telefax		300 000
Diverse		2 000 000
Summa högst		15 700 000

*Del C***Utbildning (uppskattning)**

	<i>(i drakmer)</i>
Datautbildning av personal	1 500 000
Utbildning av fältpersonal i epidemiologi	1 500 000
Utbildning av laboratoriepersonal	2 000 000
Simuleringsövningar avseende mul- och klövsjuka	500 000
Diverse	1 000 000
Summa högst	6 500 000
Totalt (A + B + C)	72 820 000

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 januari 1997

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

(97/88/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 715/90 av den 5 mars 1990 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter som har sitt ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 619/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 27 i denna,med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 589/96 av den 2 april 1996 om fastställande av tillämpningsföreskrifter inom sektorn för nötkött i rådets förordning (EEG) nr 715/90 om de bestämmelser som gäller för jordbruksprodukter och vissa varor som framställts genom förädling av jordbruksprodukter som har sitt ursprung i AVS-staterna eller i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) ⁽³⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 589/96 öppnar det sig en möjlighet att utfärda importlicenser för produkter från nötköttssektorn. Importen får dock inte överstiga de kvantiteter som är fastställda för vart och ett av dessa exporterande tredje länder.

De licensansökningar som ingivits från och med den 1 januari till och med den 10 januari 1997, uttryckta i urbenat kött, i enlighet med förordning (EG) nr 589/96, överstiger för produkter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia inte de tillgängliga kvantiteterna för dessa länder. Det är därför möjligt att utfärda importlicenser för de kvantiteter som det har ansökts om licens för.

De kvantiteter för vilka det kan ansökas om licenser från och med den 1 februari 1997 bör fastställas inom ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 ton.

Det bör understrykas att detta beslut inte påverkar rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälso-

problem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin och fårskt kött eller köttprodukter ⁽⁴⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande medlemsstater skall den 21 januari 1997 utfärda importlicenser för produkter från nötköttssektorn, uttryckta i urbenat kött, med ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och ursprungsländer:

Danmark:

— 15,000 ton med ursprung i Madagaskar.

Tyskland:— 13,500 ton med ursprung i Botswana.
— 160,000 ton med ursprung i Swaziland.*Förenade kungariket:*— 750,000 ton med ursprung i Botswana.
— 50,000 ton med ursprung i Swaziland.
— 220,000 ton med ursprung i Namibia.*Artikel 2*

Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.3 i förordning (EG) nr 589/96, inges under loppet av de tio första dagarna i februari 1997 för följande kvantiteter urbenat kött:

— Botswana:	18 152,500 ton.
— Kenya:	142,000 ton.
— Madagaskar:	7 564,000 ton.
— Swaziland:	3 153,000 ton.
— Zimbabwe:	9 100,000 ton.
— Namibia:	12 780,000 ton.

⁽¹⁾ EGT nr L 84, 30.3.1990, s. 85.⁽²⁾ EGT nr L 89, 10.4.1996, s. 1.⁽³⁾ EGT nr L 84, 3.4.1996, s. 22.⁽⁴⁾ EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 januari 1997

om att tillåta vissa medlemsstater att bevilja undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG angående utsädespotatis med ursprung i Kanada

(Endast de spanska, grekiska, italienska och portugisiska texterna är giltiga)

(97/89/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 77/93/EEG av den 21 december 1976 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till medlemsstaterna⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/78/EG⁽²⁾, särskilt artikel 14.1 i detta,

med beaktande av begäran från Portugal, och

med beaktande av följande:

Enligt bestämmelserna i direktiv 77/93/EEG får knölar av utsädespotatis med ursprung på den amerikanska kontinenten i princip inte föras in i gemenskapen.

Genom direktiv 77/93/EEG medges dock undantag från den regeln, förutsatt att det är fastställt att det inte finns någon risk för spridning av skadegörare.

I Portugal har det varit brukligt att sätta och gro utsädespotatis av vissa nordamerikanska sorter för produktion av matpotatis. Delvis har behovet av utsädespotatis av dessa arter tillgodosetts genom import från Kanada.

Genom beslut 96/6/EG⁽³⁾ godkände kommissionen undantag på grundval av beteckningen "undantagsområde", under förutsättning att vissa tekniska villkor för att undvika risken för spridning av skadegörare uppfylldes. Detta godkännande löpte ut den 31 mars 1996. Kommissionen angav även att dessa undantag skulle skapa möjlighet att bekräfta att beteckningen "undantagsområde" fungerade tillfredsställande.

Det är känt att Kanada fortfarande inte är helt fritt från potato spindle tuber viroid eller från *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann et Kotthoff) Davis et al.

Sådan information som Kanada lämnat har visat att landet har vidareutvecklat sitt program för att utrota dessa skadegörare i provinserna New Brunswick och Prince Edward Island. Det finns goda skäl att förmoda att programmet för att utrota potato spindle tuber viroid har börjat få fullständig verkan i dessa provinser, och att programmet för att utrota *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* har börjat få fullständig verkan inom vissa områden på Prince Edward Island. Inga fall av denna sjukdom har bekräftats genom de prover som tagits från utsädespotatis med ursprung på Prince Edward Island och som införts i enlighet med beslut 96/6/EG. Därför har det inte kunnat fastställas tillräckliga grunder som talar mot att den ovan nämnda beteckningen "undantagsområde" fungerar tillfredsställande på Prince Edward Island och därför inte heller tillräckliga skäl mot att erkänna de bestämmelser som införts där såsom likvärdiga med gemenskapens bestämmelser för att bekämpa *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.

Italien meddelade emellertid kommissionen den 14 mars 1996 att det konstaterats att ett stickprov som gjorts av utsädespotatis som importerats enligt beslut 96/6/EG och med ursprung i New Brunswick var infekterat av *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*. Infektionskällan har ännu inte kunnat identifieras. Därför bör, som skyddsåtgärd, erkännandet av beteckningen "undantagsområde" tillfälligt dras in för provinsen New Brunswick, vilket leder till ett tillfälligt förbud mot import av utsädespotatis från denna provins. Detta för att göra det möjligt för myndigheterna i Kanada att slutföra sin undersökning i fråga om källan till den angivna infektionen.

Genom det/de stickprov som tagits från den utsädespotatis som importerats till gemenskapen och som konstaterats vara infekterad av *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, har det blivit uppenbart att lagstiftning, administration eller andra tillvägagångssätt borde förbättras för att systemet för spårning i Kanada skall förbättras.

Till följd av de kontroller som Gemenskapens veterinär- och växtskyddsinspektion genomförde under 1996 i de importerande medlemsstaterna har det dessutom framkommit att vissa tekniska villkor borde ändras för att förbättra systemet för spårning i de medlemsstater dit partier importerats.

⁽¹⁾ EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 20.⁽²⁾ EGT nr L 321, 12.12.1996, s. 20.⁽³⁾ EGT nr L 2, 4.1.1996, s. 24.

Det kan därför konstateras att det inte finns någon risk för spridning av ifrågavarande skadegörare, förutsatt att utsädespotatisen kommer från områden som på vetenskaplig grund förklarats fria från både potato spindle tuber viroid och från *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, och att vissa förbättrade särskilda tekniska villkor uppfylls.

Kommissionen kommer att säkerställa att Kanada gör all den tekniska information tillgänglig som är nödvändig för att övervaka att de skyddsåtgärder som krävs enligt de ovan nämnda tekniska villkoren fungerar och för att utvärdera hur begreppet "undantagsområde" fungerar.

Risken är hög att *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* får fotfäste och sprids i fuktiga och kalla områden. Undantaget bör därför inte tillämpas på medlemsstater som är särskilt utsatta för sådana risker, dvs Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Finland, Sverige och Förenade kungariket. Möjligheten att bevilja undantag bör därför inte gälla dessa stater med hänsyn till skillnader i fråga om de jordbruksmässiga och de ekologiska villkoren.

Undantag bör därför beviljas för nästa säsong för utsädespotatis, förutsatt att de inbegriper ovannämnda villkor och utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 66/403/EEG⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 96/72/EG⁽²⁾, och av rådets direktiv 70/457/EEG⁽³⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga växtskyddskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Grekland, Spanien, Italien och Portugal tillåts att, i enlighet med villkoren i punkt 2, bevilja undantag från artikel 4.1 i direktiv 77/93/EEG, med avseende på bilaga III A.10, och från artikel 5.1 och artikel 12.1 a tredje strecksatsen i det direktivet i fråga om kraven i del A, avsnitt I, punkterna 25.2 och 25.3 i bilaga IV till samma direktiv, för utsädespotatis av sorten Kennebec med ursprung i Kanada.

⁽¹⁾ EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2320/66.

⁽²⁾ EGT nr L 304, 27.11.1996, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 225, 12.10.1970, s. 1.

2. Följande villkor skall uppfyllas:

a) Utsädespotatisen skall ha odlats på åkrar som ligger i de områden på Prince Edward Island som av Agriculture and Agri-food Canada officiellt har förklarats vara fria från både potato spindle tuber viroid och från *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* och som uppfyller följande villkor, oavsett om åkrarna brukas av odlare etablerade inom eller utanför området:

i) Områdena omfattar atingen

— åkrar som ägs eller arrenderas av minst tre olika potatisodlare, eller

— en yta av minst fyra kvadratkilometer som är helt omgärdad av vatten eller av åkrar på vilka ifrågavarande organismer inte har påträffats under de tre senaste åren.

ii) All potatis som odlas inom området skall vara den första direkta avkastningen av utsädespotatis av sorten "Pre-elite", "Elite I", "Elite II" eller "Elite III" vilka odlats av företag som är behöriga att odla utsädespotatis av sorterna "Pre-elite" eller "Elite I" och som antingen är offentliga företag eller offentligt utsedda och kontrollerade i detta syfte.

iii) Den yta som används för potatisodling som inte slutgiltigt är certifierad som utsädespotatis får inte överskrida en femtedel av den yta som används för odling av potatis som certifierats som utsädespotatis.

iv) Systematiska och representativa årliga kontroller vilka skall ha utförts under minst de senaste fem åren enligt tillämpliga villkor för upptäckt av ifrågavarande organismer, på alla potatisåkrar som ligger inom området och på potatis som skördats där, inbegripet tillämpligt laboratorietest, får inte ha givit något positivt resultat, eller medfört upptäckt av någon omständighet som skulle kunna tala mot att området erkänns som fritt från sjukdomar.

v) Rättsliga, administrativa eller andra tillvägagångssätt skall ha upprättats för att säkerställa

— att ingen potatis med ursprung i andra områden i Kanada än de som förklarats fria från sjukdomar, eller i länder där ifrågavarande organismer förekommer, kan införas i sådana områden, och

— att varken potatis med ursprung i sådana områden eller behållare, förpackningsmaterial, fordon och hanterings-, kvalitetsklassificerings- och prepareringsutrustning som används kan komma i beröring med potatis med ursprung i, eller material eller utrustning som uppgivits ha använts i, andra områden än de som förklarats fria från sjukdomar.

Denna bestämmelse skall även tillämpas på fall där de åkrar som ligger innanför de områden som förklarats fria från sjukdomar brukas av företag som är etablerade utanför dessa områden eller när företag inom sådana områden använder åkrar som ligger utanför dessa.

- vi) Agriculture and Agri-Food Canada skall förse kommissionen med en fullständig förteckning över de områden som förklarats fria från sjukdomar, bestyrkt av en karta över provinserna i fråga som varje år uppdateras och som genom lämpliga markeringar visar områdenas geografiska utbredning.
- b) Utsädespotatis skall officiellt certifieras som utsädespotatis om den minst uppfyller villkoren för kategorin "Foundation".
- c) Prover skall officiellt tas för varje parti som är avsett för export till gemenskapen. Ett parti skall endast bestå av knölar av en enda art och klass som har odlats på ett enda jordbruk och med samma hänvisningsnummer. Proverna skall undersökas av offentliga laboratorier för att förekomst av potato spindle tuber viroid eller *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* skall upptäckas. De prover som tas för upptäckt av potato spindle tuber viroid skall bestå av knölar, eller blad tagna från den skörd varifrån partiet kommer. För upptäckt av *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* skall ett prov tas på minst 200 knölar per parti på 25 ton eller mindre. Undersökningar skall utföras på hela provet med följande metoder:
- I fråga om potato spindle tuber viroid: "reverse-page"-metoden, eller c-DNA-hybridiseringsmetoden.
 - I fråga om *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*: åtminstone den metod som fastställts i "Metoden för att upptäcka och diagnostisera den bakterie som orsakar ljus ringröta i partier med potatisknölar" enligt rådets direktiv 93/85/EEG⁽¹⁾.
- d) Rättsliga, administrativa eller andra tillvägagångssätt skall ha upprättats för att säkerställa
- att certifieringsmyndigheten (dvs. Agriculture and Agri-Food Canada) direkt övervakar och kontrollerar provtagningsprocessen, dvs. insamling, märkning och försegling, och etiketteringssystemet genom lämpliga ansvarsmetoder för att säkerställa att det för varje utsädesparti av varje sändning som transporterats till gemenskapens används en numrerad etikett som, skild från certifieringsetiketten, sys fast på säckarna, liksom den bestämda färgkod som motsvarar en bestämd importör i den importerande medlemsstaten,

- att två förseglade potatissäckar från varje parti som transporterats till gemenskapen tas undan när fartyget lastas och att de åtminstone lagras under Agriculture and Agri-Food Canadas jurisdiktion till dess att resultaten från de undersökningar som anges i i har slutförts, och

- att partierna hålls åtskilda vid all verksamhet inbegripet transport, åtminstone tills de har levererats till de importörers anläggningar som avses i f.

- e) Det sundhetsintyg som krävs skall utfärdas separat för varje sändning och endast om den berörda vetenskapliga personalen har fastställt dels att de undersökningar som avses i c inte givit anledning till misstankar om eller upptäckt av potato spindle tuber viroid eller *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* i sändningen och dels att särskilt IF-testet visat sig vara negativt.

Under "Ytterligare uppgifter" skall det på intygen framgå om villkoren i a, b och c har uppfyllts och namnen på det eller de företag som har odlat utsädespotatisen och det relevanta utsädespotatisintygets partinummer skall anges, liksom namnet på det område som avses i a, på det företag som avses i a ii och antalet säckar. Under "Särskiljande märken" skall den färgkod som motsvarar en viss importör i den importerande medlemsstaten anges, liksom närmare uppgifter om den numrerade etikett som används för varje utsädesparti inom varje sändning. De dokument som bifogas detta sundhetsintyg som en integrerad del av intyget skall överensstämma med intyget i fråga om både beskrivning och varukvantitet.

- f) Före införandet till gemenskapen skall importören anmäla varje införande i tillräckligt god tid till de ansvariga offentliga organen i den berörda medlemsstaten och till kommissionen med angivande av följande:

- Sort.
- Kvantitet.
- Den angivna dagen för import.
- Namn och adresser till potatisimportörernas anläggningar, och till dem som finns förtecknade i enlighet med bestämmelserna i kommissionens direktiv 93/50/EEG⁽²⁾.

Vid tiden för import skall importören bekräfta detaljerna i fråga om denna förhandsunderrättelse för de ansvariga officiella organen i den berörda medlemsstaten och medlemsstaten skall omedelbart meddela dessa uppgifter till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT nr L 259, 18.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 205, 17.8.1993, s. 22.

g) Potatisen får införas i gemenskapen endast via följande lossningshamnar:

- Aveiro.
- Lissabon.
- Porto.

h) De undersökningar som krävs enligt artikel 12 i direktiv 77/93/EEG skall göras av de ansvariga offentliga organ som avses i det direktivet. Utan att det påverkar tillämpningen av den kontroll som avses i artikel 19a.3 andra strecksatsen första möjligheten skall kommissionen besluta om i vilken utsträckning de undersökningar som avses i artikel 19a.3 andra strecksatsen andra möjligheten i det direktivet skall utgöra en del av undersökningsprogrammet i enlighet med artikel 19a.5 c i det direktivet. Dessa offentliga organ och, om så krävs, de experter som avses i artikel 19a.3 skall kontrollera importörernas anläggningar för att bekräfta uppgifterna om den mängd potatis som importerats från Kanada, om färgkodningen och om de bestämmelseorter för odling på anläggningar som finns förtecknade i direktiv 93/50/EEG.

i) De ansvariga offentliga organen i de importerande medlemsstaterna skall ta stickprov på minst 200 knölar per parti av 25 ton eller mindre från varje parti som inte är i lösvikt och som är avsett för import enligt detta beslut för att kunna genomföra en offentlig undersökning i fråga om *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* i enlighet med den av gemenskapen fastställda metoden för att upptäcka och diagnostisera *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*. Partierna skall hållas åtskilda under offentlig kontroll och får inte märkas eller användas innan det har fastställts att förekomst av *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* inte misstänkts eller upptäckts vid dessa undersökningar. De importerade partierna får inte totalt överskrida den mängd som är tillräcklig för dessa undersökningar, med hänsyn till de tillgängliga medlen för detta ändamål. Delprover skall finnas tillgängliga för undersökning av andra medlemsstater och den importerande medlemsstatens ansvariga offentliga organ skall före den 15 april 1997 underrätta kommissionen, med avseende på att organisera undersökningen och sammanställa resultaten av denna.

j) Potatisen skall odlas endast på anläggningar i den importerande medlemsstaten vilkas namn och adresser det är möjligt att spåra. Denna bestämmelse skall inte tillämpas i fråga om slutliga användare som odlar den importerade utsädespotatisen eller på användare som kommer att sälja endast på den lokala marknaden.

k) Under den växtperiod som följer på införandet, skall en lämplig andel växter undersökas av dessa ansvariga offentliga organ, när så är lämpligt, på de förtecknade

anläggningarna enligt bestämmelserna i kommissionens direktiv 93/50/EEG eller som avses i j.

l) Potatis som gror från utsädespotatis som införts enligt detta beslut skall inte certifieras som utsädespotatis, och skall användas endast som potatis för konsumtion och endast av de medlemsstater som använder sig av det tillstånd som avses i punkt 1. För de anläggningar som avses i j skall potatis som grott från sådan utsädespotatis förpackas och märkas i enlighet med detta och skall bära de anläggningars nummer som förtecknats i enlighet med bestämmelserna i direktiv 93/50/EEG, liksom den använda utsädespotatisens kanadensiska ursprung.

Sådan potatis kan endast flyttas inom medlemsstaterna efter godkännande av de nämnda ansvariga offentliga organen med hänsyn till resultatet av den undersökning som avses i k.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall informera de övriga medlemsstaterna och kommissionen om huruvida tillståndet utnyttjas. De importerande medlemsstaterna skall före den 1 juni 1997 förse kommissionen och de andra medlemsstaterna med information om de importerade mängderna enligt detta beslut och med en detaljerad teknisk rapport om den offentliga undersökning som avses i artikel 1.2 i. I de fall då medlemsstaterna officiellt har undersökt delprover enligt vad som anges i artikel 1.2.i skall de detaljerade tekniska rapporterna från dessa också överlämnas till kommissionen före den 1 juni 1997. Kopior av varje sundhetsintyg skall överlämnas till kommissionen.

Artikel 3

Det tillstånd som beviljas i artikel 1 skall tillämpas från och med den 1 februari 1997 till den 31 mars 1997. Det skall återkallas före den 31 mars 1997 om det visar sig att villkoren i artikel 1.2 har varit otillräckliga för att förhindra införing av ifrågakarande skadegörare eller om de inte har följts. Det kan återkallas före den dagen om det visar sig att det finns omständigheter som tyder på att beteckningen "undantagsområde" inte fungerar tillfredsställande i Kanada.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Grekland, Spanien, Italien och Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 24 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 januari 1997

om förlängning av den period som avses i artikel 15.2a i direktiv 66/403/EEG om saluföring av utsädespotatis

(97/90/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 66/403/EEG⁽¹⁾ av den 14 juni 1966 om saluföring av utsädespotatis, senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/72/EG⁽²⁾, särskilt artikel 15.2a i detta, och

med beaktande av följande:

Från och med vissa datum får medlemsstaterna i princip inte längre själva bestämma i vilken utsträckning utsädespotatis som skördats i tredje länder skall jämföras med utsädespotatis som skördats inom gemenskapen och om denna överensstämmer med nämnda direktiv.

Eftersom arbetet med att fastställa likvärdighet inom gemenskapen för samtliga berörda tredje länder inte fullbordats, tilläts medlemsstater genom artikel 15.2a i nämnda direktiv att förlänga giltighetstiden till den 31 mars 1996 för de beslut om likvärdighet som de redan hade fattat när det gäller vissa länder som inte täcks av gemenskapens bestämmelser om likvärdighet.

Detta arbete är fortfarande oavslutat.

Detta bemyndigande får endast förlängas i överensstämmelse med medlemsstaternas förpliktelser i enlighet med de gemensamma reglerna om växtskydd enligt rådets direktiv 77/93/EEG⁽³⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 96/78/EG⁽⁴⁾.

Genom kommissionens beslut 97/89/EG⁽⁵⁾ har de undantag från vissa av reglerna i direktiv 77/93/EEG som

vissa medlemsstater har föreskrivit för utsädespotatis med ursprung i Kanada godkänts fram till och med 31 mars 1997.

Det bemyndigande till medlemsstaterna som ges i artikel 15.2a i direktiv 66/403/EEG bör förlängas i enlighet med detta.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 15.2a i direktiv 66/403/EEG skall "31 mars 1996" ersättas med "31 mars 1997".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr 125, 11.7.1966, s. 2320/66.

⁽²⁾ EGT nr L 304, 27.11.1996, s. 10.

⁽³⁾ EGT nr L 26, 31.1.1977, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT nr L 321, 12.12.1996, s. 20.

⁽⁵⁾ Se sida 45 i denna tidning.

RÄTTELSER

Rättelse till rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 208 av den 24 juli 1992. Svensk utgåva: Specialutgåva 1994, område 03, volym 43, sidan 153)

Sidan 155 artikel 4.1

Artikel 4.1 skall ersättas med följande:

"För att en jordbruksprodukt eller ett livsmedel skall kunna få en skyddad ursprungsbeteckning (SUB) eller en skyddad geografisk beteckning (SGB) måste produkten eller livsmedlet överensstämma med en produktspecifikation."

Sidan 156 artikel 8 första raden

i stället för: "Beteckningarna PDO, PGI eller motsvarande ..."

skall det stå: "Beteckningarna SUB, SGB eller motsvarande ..."

Rättelse till rådets direktiv 96/99/EG av den 30 december 1996 om ändring av rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 8 av den 11 januari 1997)

Sidan 12, vänstra spalten, sista stycket, näst sista raden

i stället för: "artikel 28 I"

skall det stå: "artikel 28 1"

Sidan 12, högra spalten, näst sista stycket, sista raden

i stället för: "artikel 28 I"

skall det stå: "artikel 28 1"

Sidan 13, artikel 1.3, fjärde raden

i stället för: "artikel 28 I"

skall det stå: "artikel 28 1"
